

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
ІХ СКЛИКАННЯ
П'ЯТНАДЦЯТА СЕСІЯ

БЮЛЕТЕНЬ №1

Частина шоста

Стенограма пленарного засідання
24 лютого 2026 року

Київ 2026

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
ІХ СКЛИКАННЯ

П'ЯТНАДЦЯТА СЕСІЯ

БЮЛЕТЕНЬ №1

Частина шоста

*Стенограма пленарного засідання
24 лютого 2026 року*

Головне управління документального забезпечення
Апарату Верховної Ради України

ЗМІСТ

Засідання перше
(Вівторок, 24 лютого 2026 року)

Частина шоста

Виголошення молитов:

Предстоятелем Православної церкви України, Митрополитом Київським і всієї України Епіфанієм	...7
єпископом-ординарієм Києвсько-Житомирської дієцезії Римсько-Католицької церкви Віталієм Кривицьким	...7
старшим єпископом Української церкви християн віри євангельської Анатолієм Козачком	...7
Виступ Голови Верховної Ради України Стефанчука Р.О.	...8
Виступ Маршалка Сейму Республіки Польща Влодзімежа Чажастого	...11
Виступи уповноважених представників депутатських фракцій і груп	...14
Складення присяги народним депутатом України Отрадною О.О.	...21
Інформація про зміни у складі депутатських фракцій і груп	...22
Проведення сигнального голосування для прогнозування результатів розгляду питань порядку денного	...22
Прийняття Постанови Верховної Ради України «Про Звернення Верховної Ради України до парламентів та урядів іноземних держав, міжнародних організацій та міжнародних парламентських асамблей у зв'язку з четвертими роковинами повномасштабного військового вторгнення російської федерації в Україну»	...22
Прийняття рішення про зміну черговості розгляду питань порядку денного	...28

Прийняття в першому читанні за основу з доопрацюванням положень відповідно до частини першої статті 116 Регламенту Верховної Ради України проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо особливостей проектування та будівництва Національного меморіального комплексу Героїв Небесної Сотні – Музею Революції Гідності»	...29
Внесення змін до:	
статті 22 Закону України «Про позашкільну освіту» щодо оплати праці працівників закладів позашкільної освіти	...32
деяких законодавчих актів щодо управління ризиками затоплення та забезпечення участі України у Механізмі цивільного захисту Європейського Союзу	...38
Внесення зміни до:	
статті 9 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» щодо спрощення оформлення первинних документів з надання послуг	...43
статті 50 Закону України «Про Національну поліцію» щодо деяких питань перевірки кандидатів на службу в поліції	...45
Голосування пропозиції про надання доручення Комітету Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності про невідкладну підготовку проекту Закону України «Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо запровадження кримінальної відповідальності за порушення законодавства про оборону, мобілізаційну підготовку та мобілізацію, вчинені керівниками територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки, головами та членами військово-лікарських комісій» до розгляду в другому читанні та прийняття рішення Верховною Радою України	...52
Голосування пропозицій про зміну черговості розгляду питань порядку денного	...52

[Результати поіменного голосування](#)

ЗАСІДАННЯ ПЕРШЕ

*Зал засідань Верховної Ради України
24 лютого 2026 року, 12 година 11 хвилин
(Після перерви)*

Веде засідання Голова Верховної Ради України
СТЕФАНЧУК Р.О.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, прошу народних зайняти свої місця.

Шановні народні депутати, шановні гості Верховної Ради, зараз ми переходимо до нашої роботи. Нагадую, що здійснюється пряма трансляція, тому прошу народних депутатів зайняти свої місця і підготуватися до роботи.

Слава Україні!

Шановні народні депутати України, шановні гості Верховної Ради України! Сьогоднішня дата закарбована в новітній історії України як рубіж, що розділив наше життя на до і після. Рівно чотири роки тому розпочався надзвичайно складний етап випробувань для нашої держави – повномасштабне вторгнення, а фактично вже 12 років український народ протистоїть збройній агресії російської федерації. Це час, який вимірюється не лише календарними днями, а й тисячами історій мужності, відповідальності та самопожертви.

Шановні колеги, у цей день з нами в залі засідань Верховної Ради України присутні Прем'єр-міністр України Юлія Анатоліївна Свириденко та члени Кабінету Міністрів (*Оплески*), Голова Верховного Суду Станіслав Іванович Кравченко (*Оплески*), Голова Рахункової палати Ольга Станіславівна Піщанська (*Оплески*), Уповноважений Верховної Ради України з прав людини Дмитро Валерійович Лубінець (*Оплески*), Голова Фонду державного майна України Дмитро Андрійович Наталуха (*Оплески*), Предстоятель Православної церкви України, Митрополит Київський і всієї України Епіфаній (*Оплески*), високоповажні представники Всеукраїнської ради церков і релігійних організацій (*Оплески*), делегація Сейму Республіки Польща на чолі з Маршалком Влодзімежем Чажастим, прошу привітати (*Оплески*), делегація Сеймаса Литовської Республіки (*Оплески*), делегація Національної Ради Словацької Республіки на чолі із заступником голови Мартіном Дубеці (*Оплески*), представники Парламентської Асамблеї Ради Європи (*Оплески*), парламентська делегація Великої Британії (*Оплески*), парламентська делегація Італії (*Оплески*), парламентська делегація Франції (*Оплески*), делегація міжнародного об'єднання *United for Ukraine*, яка включає парламентаріїв з Австрії, Данії, Естонії, Ісландії, Іспанії, Італії, Латвії, Литви, Німеччини, Польщі, Румунії, Словаччини, Угорщини, Фінляндії, Франції, Хорватії, Чехії,

Швеції та Європейського парламенту. Прошу привітати керівників дипломатичних місій, акредитованих в Україні, та інших офіційних осіб *(Оплески)*.

Шановні колеги, від імені українського парламенту висловлюємо глибоку вдячність нашим високоповажним гостям, кожному з вас, а також державам і інституціям, які ви представляєте, за непохитну принциповість і дієву підтримку України. Ваша особиста присутність у столиці нашої держави – це вагомий знак довіри, партнерства та спільної відповідальності за безпеку і стабільність на європейському континенті.

Прошу ще раз привітати наших надійних друзів! *(Оплески)*.

Шановні колеги, за парламентською традицією запрошуюю до виконання Державного Гімну України.

(Лунає Державний Гімн України).

Шановні народні депутати України, шановні гості Верховної Ради України, уже дванадцять років Україна рішуче і непохитно протистоїть збройній агресії російської федерації та рівно чотири роки в умовах повномасштабного вторгнення, відстоюючи свою незалежність, державність і цивілізаційний вибір. На превеликий жаль, ціна цієї боротьби – людські долі. Це імена воїнів, які стали на захист Батьківщини, віддали своє життя за Україну. Це імена мирних громадян: чоловіків, жінок, дітей, чий життя були безжально обірвані російською агресією. Це зруйновані домівки, спустошені міста і села, понівечені людські мрії. Водночас це незламна віра, непохитна стійкість і жертвність нашого народу, який попри всі випробування продовжує боронити свою державу.

Ми схиляємо голови перед світлою пам'яттю всіх, хто загинув у цій боротьбі, перед тими, хто до останнього подиху боронив Україну, перед усіма безневинними жертвами цієї цинічної агресії.

Прошу всіх присутніх вшанувати пам'ять полеглих захисників і захисниць України, а також усіх жертв російської збройної агресії хвилиною мовчання.

(Хвилина мовчання).

Дякую. Прошу сідати.

Шановні народні депутати, відповідно до прийнятої нами Постанови «Про деякі питання організації роботи Верховної Ради України дев'ятого скликання в умовах дії воєнного стану» сьогодні ми продовжуємо наше пленарне засідання. У разі повітряної тривоги буде оголошено перерву в пленарному засіданні, і ми всі маємо перейти до безпечних місць відповідно до схеми укриття.

Шановні народні депутати, шановні гості Верховної Ради України, відповідно до постанови Верховної Ради України 24 лютого є Національним днем молитви. Цей день є символом єдності мільйонів сердець, об'єднаних спільною надією, спільним болем і спільною вірою. У цій спільній молитві народжується те, що не в змозі зламати жоден ворог, – наша духовна єдність, тому що сили України не лише в зброї. Україна сильна вірою, саме вона веде нас до світла, до життя, до перемоги.

Шановні колеги, я запрошую на трибуну Верховної Ради для виголошення молитов Предстоятеля Православної церкви України, Митрополита Київського і всієї України Епіфанія, ординарія Києвсько-Житомирської дієцезії Римсько-Католицької церкви, єпископа Віталія Кривицького, а також старшого єпископа Української церкви християн віри євангельської Анатолія Козачка. Будь ласка.

ЕПІФАНІЙ, *Предстоятель Православної церкви України, Митрополит Київський і всієї України.* Слава Ісусу Христу! Дорогі друзі, піднесімо нашу щирю молитву за перемогу України в Національний день молитви.

О Всесильний Господи, почуй наші молитви, споглянь у час важких випробувань на державу нашу Україну. Благослови та зміцни наших воїнів, Президента, Верховну Раду, владу, уряд та весь наш український народ, які протистоять підступному російському агресору на землі, на морі та в повітрі.

Благаємо Тебе, даруй нам з іменем Твоїм перемогу і справедливий мир утверди. Пошли грізного очільника Твого небесного воїнства архістратига Михаїла на допомогу нашим мужнім захисникам, щоб диявольські задуми агресора вони зруйнували та вберегли нашу Батьківщину Україну. Твоє бо є, щоб милувати і спасати нас, Боже наш, і Тобі славу возсилаємо, Отцю і Сину, і Святому Духові, нині і повсякчас і на віки віків. Амінь!

ВІТАЛІЙ КРИВИЦЬКИЙ, *єпископ-ординарій Києвсько-Житомирської дієцезії Римсько-Католицької церкви.* Все милостивий Боже! На цьому місці у цій громаді ми просимо Тебе за тих, хто в нашій державі тримає владу, ми просимо за Президента нашої держави, за Прем'єр-міністра, за всіх міністрів, за Голову Верховної Ради і всіх обранців, які присутні тут, на цьому місці або відсутні, але добрий Господь, Ти, Боже, наповни їх своєю благодаттю. Господи, у цьому часі великого випробування для нашого народу наповни необхідними силами, наповни їх необхідним світлом у розпізнаванні викликів. Дай, Господи, підтримку цілого народу. Дай, Господи, підтримку наших партнерів, закордонних партнерів. Господи, дай нам усім пройти цей шлях великого випробування гідно і так довершити то діло, задля якого ти покликав нас на цей світ. Просимо Тебе, Боже, у Трійці єдиний, Отець і Син, і Святий Дух. Амінь!

АНАТОЛІЙ КОЗАЧОК, *старший єпископ Української церкви християн віри євангельської.* Господи, усвідомлюючи Твою велич і всемогутність і разом з тим Твою безмірну любов, ми в глибокому смиренні схиляємося перед тобою і молимо Тебе, щоб ти дав для нас з Твоєї всемогутньої руки перемогу.

Господи, ми просимо Тебе за наших військовослужбовців, щоб усяка зброя, яка була зроблена проти них, втратила успішність.

Ми просимо Тебе, Господи, за тих, хто потрапив до полону. Вони проходять через тортури, через насильство. І молимо Тебе: там, де поруч немає підтримки, хай надприроднім способом від Святого Духа буде для них підтримка і нехай вони повернуться додому, до своїх родин, до своїх сімей.

Дуже прошу Тебе, Господи, за наших викрадених дітей. Це неймовірно боляче, особливо усвідомлюючи про відношення до них і намагання індоктринувати їх у «руський мир». Господи, захисти їхній розум і свідомість і дай мудрості всім, хто може на це впливати, щоб повернути дітей додому.

Просимо Тебе за поранених, які переживають не тільки фізичні болі, але, часом, глибокі душевні рани.

Ми знаємо, що ми з нашою потіхою дуже слабкі, але, маючи досвід взаємин з Тобою, Господи, прошу, щоб це було від Тебе – потіха та усвідомлення, що саме Ти зараз присутній біля них. А нам дай оце щире відкрите серце зробити все, що від нас залежить.

Господи, Ти бачиш, як сьогодні в нашій країні є багато хвороб від стресів. Люди переживають травми. Переміщені особи, ті, що пережили бомбардування, а це фактично вся Україна. Ми дуже тебе просимо, Отче Небесний, в ім'я Господа Ісуса Христа, щоб ми виконали ту місію, яку Ти на нас поклав, – любов'ю служити одне одному, але від нас і від Тебе вони відчували підтримку.

Благослови Україну, Господи, єдністю, стійкістю, мудрістю, глибокими та потужними рішеннями, які принесуть добро і процвітання, які не будуть читатися ворогом. Хай Твоя милість не відступить від нас. Дай нам перемогу, а на ворогів наведи страх і переляк, і нехай вони втечуть з нашої землі. Прошу тебе в ім'я Господа Ісуса Христа. Амінь!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні народні депутати України, шановні гості Верховної Ради України, у Національний день молитви пленарне засідання Верховної Ради України розпочинається з виконання духовного гімну України «Боже великий, єдиний».

Запрошую усіх присутніх до виконання духовного гімну України.

(Лунає духовний гімн України «Боже великий, єдиний»).

Веде засідання Перший заступник Голови Верховної Ради України **КОРНІЄНКО О.С.**

ГОЛОВУЮЧИЙ. Прошу сідати.

Шановні народні депутати України, шановні гості Верховної Ради, на трибуну для виступу запрошується Голова Верховної Ради України Руслан Олексійович Стефанчук *(Оплески)*.

СТЕФАНЧУК Р.О., Голова Верховної Ради України *(загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Слуга народу»)*. Всечесні отці, шановні пані та панове народні депутати України, шановні міжнародні партнери, дорогий український народе! Сьогодні в цьому залі нас вдруге збирає Національний день молитви за Україну. Молитва – це те, що об'єднує українців крізь віки. Саме вона у тисячолітніх розписах, фресках і мозаїках наших найбільших національних святинь – Софії Київської, Києво-Печерської лаври,

Михайлівського Золотоверхого. Вона у непорушній Оранті, яка завжди стояла і стоятиме на захисті України. Вона в наших найбільших історичних звитягах і невдачах. Вона в наших славних історичних іменах, які ми знаємо не лише з підручників історії. Ці імена ми щодня вписуємо на скрижалі української мужності і слави. Ці імена ми щодня читаємо на стінах скорботи і пам'яті, немає їм краю і ліку, але немає їм забуття.

Молитва – це те, що об'єднує і захищає українців сьогодні. Молитва оберігає у справедливій боротьбі за свободу. Молитва – на зімкнутих вустах хоробрих українських воїнів перед боєм. Молитва – у заспокійливому шепоті матерів, які захищають собою діточок перед ворожими ракетами і дронами. Молитва – у вічній пам'яті про всіх, хто загинув від рук безжального ворога. Молитва – у незнищенній вірі і надії Севастополя, Донецька, Луганська, Мелітополя та всіх українських міст і сіл, які знаходяться під тимчасовою окупацією, але одного дня неодмінно повернуться до соборної і неподільної України.

Шановні друзі, сьогодні в цьому залі ми вп'яте збираємося у день, який назавжди увійшов в історію України як день початку несправедливої, загарбницької, повномасштабної, неспровокованої війни, яку розв'язала російська федерація. Усі ці чотири довгих і важких роки, які відділяють нас від 24 лютого 2022 року, дають право мені і, думаю, кожному з вас, сказати: я пишаюся і вдячний нашому нескореному і волелюбному українському народу, який попри втрати і втому не здався і ніколи не здасться на милість ворогу (*Оплески*).

Я пишаюся і вдячний нашим захисникам і захисницям, звитяжним Збройним Силам України, усім силам безпеки і оборони, які надійно стоять на захисті нашої Батьківщини! (*Оплески*).

Я гордий, що немає сили, яка здатна здолати Україну та український народ. Як не було її чотири роки тому, так немає її і сьогодні (*Оплески*).

Сьогодні, друзі, як і кожного дня з моменту проголошення воєнного стану, нас збирає в українському парламенті високий і благородний обов'язок захищати свою рідну Вітчизну. Ви знаєте, я до найменших деталей пам'ятаю той далекий день і ту тривожну ніч останнього четверга лютого 2022 року. Як кожен з вас, без сумнівів і зволікань у чому застала війна, у тому й прибув сюди, до Верховної Ради України. Перед моїми очима завжди будуть ваші очі, сповнені тривоги, невідомості, але водночас рішучості. Я ніколи не забуду не лише перебіг подій тієї ночі й ранку, а завжди пам'ятатиму, як ви, мої дорогі колеги, виконали свій професійний і моральний обов'язок, зібравшись під цим крихким на перший погляд куполом, як тоді завдяки вашому духові й волі найнадійнішим і найміцнішим захистом став саме він для прийняття перших державницьких рішень, спрямованих на оборону України.

Я дуже добре пам'ятаю це табло, коли о 08:08 ця Верховна Рада прийняла перше рішення щодо воєнного стану, запровадивши такий необхідний воєнний стан для спротиву нашої держави. Ані на день Верховна Рада не припиняла

і не припинятиме працювати на перемогу, працювати, щоб безперервно функціонував державний механізм. Законодавча робота, парламентський контроль, міжпарламентська дипломатія, їх забезпечення в умовах воєнного стану є важливою компонентою нашої спільної перемоги. Я хочу з цієї трибуни подякувати ще раз кожному з вас, дорогі колеги народні депутати України, працівники Апарату, за вагомий внесок, який, я переконаний, належним чином оцінить історія (*Оплески*).

А ще, шановні колеги, я хочу, щоб ми й далі були свідомі тієї величезної відповідальності, що продовжує лежати на Верховній Раді України, на всьому українському політикумі, на кожному з нас за збереження української державності і за майбутнє українського народу. Нехай знання помилок історії стримує нас від їхнього сліпого повторення. Нехай боротьба за рейтинги і лайки в соцмережах збереже нас від втрати державності завтра. Нехай висока відповідальність і турбота за майбутнє нашої держави та українського народу стане єдиним і основним мотивом наших помислів і вчинків.

Шановні учасники зібрання, сьогодні також і день пам'яті. Ми ніколи не забудемо вчиненого росією зла і принесеного горя. Ми ніколи не пробачимо вбитих і закатованих, скалічених і знедолених українців і українок, яких зробила такими російська федерація, маленьких діточок, у яких забрали життя на самій його зорі, викрадених окупантами юних українців, яким стирають пам'ять і намагаються перепрошити свідомість, розстріляних впритул беззбройних військовополонених, останніми словами яких були: «Слава Україні!».

Росія має нарешті відповісти за все заподіяне нею перед історією, перед світом, перед Україною. Ми будемо добиватися справедливості, скільки зусиль і часу нам це не коштувало б. Росія врешті-решт понесе справедливу кару і відплату. Нехай це буде вперше і нехай це буде не завтра, але це неодмінно буде.

Так, дорогі друзі, ми не зможемо змінити географію. Ці покручі й далі будуть нашими сусідами, але ми можемо і повинні змінити історію, яку вивчатимуть у підручниках наші діти й онуки. Ми можемо й повинні змінити принципи, коли на заваді агресії завжди ставатимуть миттєва протидія та єдність, а на заваді злочину – неминуча відповідальність і справедливе покарання, коли агресор у відповідь на свої дії негайно буде підданий тотальній ізоляції.

Дорогі друзі, сьогодні ще й день вдячності. Дозвольте мені від імені Верховної Ради подякувати присутнім сьогодні в сесійному залі відданим друзям і надійним партнерам України (*Оплески*).

Шановні друзі, я хочу подякувати вашим столицям і лідерам, хочу подякувати вашим великим народам і партнерським парламентам. Ця подяка – лише невелика частка безмежної вдячності за вашу допомогу і підтримку, за вашу емпатію, за вашу солідарність.

Дорогі друзі, ви добре знаєте, як нам ще більше допомогти. Ви добре знаєте, що вам робити. Ви добре знаєте, що шлях до миру лежить через

посилення, а не послаблення України, і тиснути треба на агресора, карати треба агресора. Головне, ніколи не сплутати, хто є агресором, а хто є жертвою цієї агресії (*Оплески*).

Саме тому, дорогі друзі, ми дуже розраховуємо на вас і вашу подальшу підтримку. Будьте сміливими, будьте безстрашними, будьте незламними і знайте, що немає, мабуть, жодної країни у світі, яка так хоче завершення війни і так прагне миру, як Україна, але миру справедливого, миру стійкого, миру, підкріпленого надійними гарантіями безпеки, миру у великій європейській і євроатлантичній родині.

Дорогі друзі, за чотири роки війни ми здобули досвід, якого ніхто й ніколи з нас не хотів мати. Ми навчилися розрізняти на слух типи дронів і ракет. Ми навчилися жити без світла, води і тепла. Ми навчилися будувати бомбосховища і водночас відновлювати школи і садочки. Однак ми ніколи не навчимося бути покійною жертвою. Ми ніколи не навчимося віддавати ворогові те, що йому не належить. Ми ніколи не навчимося пробачати те, що пробачати не можна.

Саме тому ми знову тут, саме тому ми знову разом і саме тому ми, як завжди, за Україну. Так було, є і буде. Слава Україні! (*Оплески*).

ГОЛОСИ ІЗ ЗАЛУ. Героям слава!

Веде засідання Голова Верховної Ради України
СТЕФАНЧУК Р.О.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дуже дякую, шановні колеги.

Шановні народні депутати, шановні гості Верховної Ради України! Від імені українського парламенту я ще раз висловлюю слова щирої вдячності кожному з вас особисто, вашим країнам, інституціям за послідовну, рішучу підтримку України. Ваша присутність тут, у нескореному Києві, у цей день, 24 лютого, є потужним проявом солідарності.

Пане Маршалку, дорогий мій друже! Я дякую вам за особисту присутність у цей важливий для України день. Польща від перших годин повномасштабного вторгнення стоїть поруч з Україною – політично, військово, гуманітарно і морально. Ми щиро вдячні польському парламенту та усьому польському народу за цю непохитну підтримку (*Оплески*).

Шановні народні депутати України, шановні гості Верховної Ради України! На трибуну Верховної Ради України до слова запрошується вельмишановний Маршалок Сейму Республіки Польща Влодзімеж Чажастий.

Прошу, пане Маршалку (*Оплески*).

ВЛОДЗИМЄЖ ЧАЖАСТИЙ, *Маршалок Сейму Республіки Польща.* Шановний пане Голово Верховної Ради! Шановні народні депутати! Дорогі українські друзі! Рівно чотири роки тому росія – наш спільний ворог, порушуючи всі засади міжнародного права, керуючись ненавистю до

української незалежності та української демократії, здійснила безпрецедентний і ганебний напад на вашу країну. Ваші воїни, ваш народ вразили тоді і вражають до сьогодні весь цивілізований світ своїм героїзмом. Від свого імені та від імені польського парламенту дякую вам за це. Ви довели, що незалежність вашої Батьківщини, свобода вашого народу для вас не порожні слова. Ми, поляки, народ, стертий з мапи Європи на 123 роки, народ повстанців, поділяємо ті самі цінності.

Від імені польського народу схиляю голову перед усіма, хто загинув, обороняючи незалежну Україну, обороняючи нашу спільну європейську цивілізацію від небезпечного для всіх нас фанатизму кремлівських керманічів, готових учинити будь-який злочин заради задоволення своїх божевільних марень про відбудову російської імперії. Я засуджую президента путіна як злочинця, засуджую людей, які за його наказом чинять вбивства та звалтування українського народу.

Шановний пане Голово, високоповажна Радо, не може бути вільної Польщі без вільної України (*Оплески*). Не може бути вільної Польщі без вільної України і вільної України без вільної Польщі (*Оплески*). Вільної, але й безпечної Польщі, України та Європи (*Оплески*).

Пане Голово, шановні депутати, я політик і хочу говорити насамперед про сьогоднішнє і майбутнє, однак не можу не подякувати Русланові Стефанчуку, Голові Верховної Ради України, за його великі і зворушливі слова: «Ми розуміємо ваш біль», – виголошені в польському Сеймі у травні 2023 року і адресовані родичам та близьким польських жертв Волинської трагедії. Дякую також владі України за надання можливості відновити ексгумацію жертв Волинської трагедії. Це важливий, істотний крок не лише для громадської думки, а й для формування зрілої, відповідальної історичної пам'яті, яка служить обом нашим народам. Нехай історія буде спільним зобов'язанням і фундаментом довіри. Нехай не керує в майбутньому політикою.

Я хотів би також звернути вашу увагу на промовистий факт. Наші народи є сусідами понад тисячу років. В історії наших відносин було чимало конфліктів, але було й безліч світлих сторінок, що свідчать про близькість наших народів, наших культур, про співпрацю упродовж століть. Це були часи братерства. Пам'ятаймо про них. Пам'ятаймо також про те, що від 1991 року саме нова Польща і нова Україна будують свої рівноправні відносини. Коли кажу нова Польща, маю на увазі державу, мою Батьківщину, яка здійснила демократичний злам, успішно провела економічні реформи, вступила до НАТО та Європейського Союзу. Польща стала в нашому регіоні, мабуть, найбільшим бенефіціаром тієї великої трансформації, що відбулася в Центральній і Східній Європі протягом останніх 35 років. Цього самого бажаю Україні (*Оплески*).

Пане Голово, шановна Радо, Польща була, є і буде солідарною з Україною. Вона є не лише сусідом, а й союзником. Наша підтримка – це вчинки, не лише слова, не лише декларації. Так було у 1991 році, коли Польща першою серед країн світу визнала українську незалежність. Ми цим гордимось. Так було

у 2004 році, коли завдяки успіхам у міжнародній медіації, очолюваній польським Президентом Александром Квасневським, вдалося уникнути трагедій під час Помаранчевої революції. Так було і під час Революції Гідності у 2014 році, коли представники різних політичних сил Польщі з'явилися на Майдані у найдраматичніший момент. А у 2022 році, коли до наших кордонів дійшла хвиля біженців з українських міст, що зазнавали російських бомбардувань, поляки відкрили свої домівки і свої серця. Це була не лише гуманітарна допомога, це була і є організація життя в новій країні на рівноправних умовах.

Я завжди діятиму задля співпраці всіх основних політичних сил у польському парламенті заради дружби Польщі і України, хоча ви знаєте, що не всім це подобається. Коли атакованій Україні бракувало зброї, Польща ділилася своїми ресурсами і створювала разом з іншими країнами Європи коаліції для військової підтримки. Ми постійно виконуємо роль логістичного хабу, що забезпечує підтримку вашої боротьби з агресором.

Ви чотири роки тому передали під опіку полякам мільйон своїх дітей. Ваш народ довірився нашому, віддавши під опіку мільйон своїх дітей. Інші українські діти переживали трагедію окупації. Польща підтримувала механізми переслідування і покарання росії за незаконні депортації. У вересні 2024 року Сейм Республіки Польща ухвалив постанову, що засуджує викрадення українських дітей.

Коли путін цієї зими нелюдськими атаками своїх ракет і дронів на українську енергетичну інфраструктуру хоче зламати стійкість українського суспільства, ми передаємо Україні генератори і обладнання для енергетики.

Хочу також підкреслити той факт, що польські інвестори постійно присутні в Україні, не йдуть з ринку попри те, що їхні компанії також часто зазнають руйнувань унаслідок атак ворога.

Пане Голово, останні місяці тривають безплідні переговори щодо умов припинення бойових дій та майбутніх міжнародних гарантій безпеки для України. Ми єднаємося з вами, нашими українськими друзями, у надії на тривалий і справедливий мир. Однак ми знаємо, що він настане лише тоді, коли росію змусять ваші героїчні воїни та міжнародний тиск припинити агресію проти України. Ми хочемо вірити, що це може статися в недалекому майбутньому.

У минулому Польща не раз зазнавала наслідків «концерту великих держав», що не зважали на інтереси менших країн, цієї своєрідної транзакційної політики. Так було у Тегерані, Ялті та Потсдамі. Тож сьогодні так само, як більшість європейських країн, так само, як Україна, ми очікуємо, більше того, вимагаємо відновлення принципів міжнародного порядку, заснованих на праві та демократичних цінностях, що поважають інтереси всіх держав.

Ми вимагаємо справедливого миру для України. Нічого про вас без вас *(Оплески)*.

Однією з найважливіших гарантій безпеки для України та її розвитку буде її вступ до Європейського Союзу. Польща підтримує ці прагнення всією своєю силою. Ви будете в Європейському Союзі! *(Оплески)*.

Хочу повідомити, що за результатами спільного рішення Верховної Ради та Сейму ми створили групу підтримки України в процесі її інтеграції до ЄС. Переконали, що польський досвід виявиться для української сторони дуже корисним, якщо, звичайно, ви захочете ним скористатися.

Пане Голово, шановні депутати, шановні брати і сестри українці! Польсько-українські відносини сьогодні міцні й партнерські. Польща була, є і буде солідарною з Україною *(Оплески)*.

Не даймо себе обманути пропаганді та дезінформації ворога. Ви можете бути впевнені, що всі демократичні політичні сили в нашій країні і надалі будуть солідарними з Україною.

Дозвольте мені наприкінці звернутися до перших слів національних гімнів України: «Ще не вмерла України і слава, і воля», – та Польщі: «Ще Польща не загинула, коли ми живемо» *(Оплески)*. Ці такі подібні між собою слова нагадували нам навіть у найважчі для наших відносин моменти про спільні корені польського й українського прагнення свободи, про необхідність примирення, про потребу нашої солідарності та спільних дій. Ці слова наших національних гімнів додавали нам сил, коли здавалося, що ворог має перевагу, коли ми сумнівалися в підтримці союзників. Нехай ці слова наших національних гімнів так само додадуть нам сили, віри та надії сьогодні, 24 лютого 2026 року.

Скажу з усією силою Україні, вашому народові, що бореться: «Слава Україні! *(Оплески)*».

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, прошу ще раз подякувати вельмишановному Маршалку Сейму Республіки Польща Влодзімежу Чажастову *(Оплески)*.

Прочу також подякувати за участь у пленарному засіданні Прем'єр-міністру України та членам уряду, керівникам державних органів, Предстоятелю Православної церкви України, Митрополиту Київському і всієї України Епіфанію та високоповажним представникам Всеукраїнської ради церков і релігійних організацій, високоповажним іноземним гостям, представникам дипломатичного корпусу та всім нашим друзям. Дякуємо вам! *(Оплески)*.

Веде засідання Перший заступник Голови Верховної Ради України **КОРНІЄНКО О.С.**

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні народні депутати, займайте свої місця, будемо переходити до роботи. На Погоджувальній раді депутатських фракцій і груп ми домовилися надати кожному уповноваженому представнику депутатських фракцій і груп до 3 хвилин для виступу. Прочу представників записатися на виступи.

Павло Андрійович Бакунець, депутатська група «Довіра». Будь ласка.

БАКУНЕЦЬ П.А., член Комітету Верховної Ради України з питань бюджету (одномандатний виборчий округ № 122, Львівська область, політична партія «Об'єднання «Самопоміч»). Блаженніший Епіфаніє, шановні міжнародні партнери, дорогі народні обранці, дорогий український народе! Сьогодні, у Національний день молитви, у день подяки, ми всі в цьому залі були єдиними з представниками різних духовних організацій, єдиними з нашим військом, єдиними з міжнародними партнерами, єдиними з усім українським народом у молитві до Бога, у молитві подяки, у молитві віри. Незважаючи на те, що 12 років тому ворог перейшов наші кордони, а чотири роки тому ворожі російські танки і ракети атакували мирні українські міста, щоб знищити життя, знищити українську ідентичність, знищити українську державність, їм не вдалося цього зробити, тому що українці мають найнадійніший захист – наших найвідважніших героїв і героїнь, які зуміли оборонити нас і зараз у важких боях виборюють нашу можливість збиратися тут, у цьому залі, молитися і дякувати Богу.

Тож ми дякуємо нашим відважним воїнам, ветеранам, пораненим, які зараз у госпіталях, на реабілітації, за те, що віддали частину свого здоров'я за нашу свободу. Найбільше ми дякуємо героям України, які віддали найдорожче за нас. Ми дякуємо воїнам, які, на жаль, тимчасово зараз у полоні, перебувають у статусі зниклих безвісти. Ми віримо, що Бог подарує вам повернення до своїх рідних, додому. Ми дякуємо всім сім'ям наших захисників, усім українським родинам: матерям, жінкам, дітям – за недоспані ночі в молитвах, у сльозах, у нервах, за стійкість усього українському народу, за те, що ми вільні й живемо.

Слава Богу! Слава Україні!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Героям слава!

Юрій Павленко, група «Платформа за життя та мир».

ПАВЛЕНКО Ю.О., член Комітету Верховної Ради України з питань гуманітарної та інформаційної політики (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Опозиційна платформа – За життя»). Шановні українці, високоповажні гості! Моя країна сьогодні є фронтиром захисту для всього континенту від очевидного зла – росії, від держави-агресорки, яка непомітно для всіх перестала навіть вигадувати брехливі виправдання своїм злочинам проти мого народу в очах усього світу. Це ознака того, що цивілізовані держави, на її думку, мають змиритися зі злочином і прийняти його як нову форму. Сьогодні вороги примушують українців поставити наше виживання вище нашої гідності. Будь-яка атака росії: збройна, інформаційна, гібридна – має за ціль саме наші цінності, нашу ідентичність, бо саме існування незалежної України ставить під сумнів міф про походження росії. Саме тому ми вже 12 років поспіль обираємо гідність на полі бою.

Останні чотири роки стали етичним випробуванням для людства. Підтримка чи невідтримка України – це новітній тест на моральність. Кожна

зламана доля українця, кожне відібране життя, кожна втрачена дитяча мрія – це злочини проти людяності і цивілізації, і весь світ не має боятися говорити про це голосно.

Майбутні правила існування на цьому континенті залежать від наших воїнів, від кожного з нас, від ефективної і практичної підтримки союзників. США, Європа, цивілізований світ у тилу не мають морального права втомитися від війни, бо Україна тримає єдиний справжній бойовий фронт. Будь-які тести на придатність, спроможність, суб'єктивність українці склали з честю. Наш супротив зупинив ворога у 2022 році. Наша стійкість примусила мовчати скептиків і циніків. Наші воїни-герої тримають ворожу навалу далі від європейських кордонів. Ми дали відповідь усьому світу, чому Україна має існувати, і ця відповідь гартована в огні й зрошена кров'ю.

Мій побратим американський громадянин Майкл говорив: «Ви навіть не уявляєте, які ви, українці, неймовірні. Ваше нове молоде покоління здатне створити майбутню країну, яка буде швидко бігти, швидко розвиватися, здійснить прорив у багатьох напрямках. Ви здатні створити потужний технологічний ривок».

Українська культурна спільнота творить нове українське відродження, яке задає вектор на наступні сторіччя як сильної нації, а не нації жертви. Культуру, яка поверне назад людей в Україну, об'єднає діаспору, призведе до...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Петро Олексійович Порошенко, фракція «Європейська солідарність». Будь ласка.

ПОРОШЕНКО П.О., член Комітету Верховної Ради України з питань інтеграції України до Європейського Союзу (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Європейська солідарність»). Дорогий український народі! Нескінченний чотирирічний лютий 2022 року, тринадцятий рік російсько-української війни, агресії російської федерації проти волелюбної Української держави. Вороги нам давали три дні, друзі – два місяці, і тільки українська нація чітко знала, що ми ніколи не здамося. Ми засідаємо тут завдяки тим, хто стоїть на передовій, хто тримає не лише лінію фронту, а й саму лінію української історії. Ми вистояли – і це крутий результат.

У 2014-2019 роках питання безпеки було найвищим пріоритетом української влади. Створення Збройних Сил, створення потужного фундаменту для української нації, мови і створення української церкви. Саме цей запас міцності точно забезпечив виживання Української держави. Однак хочу наголосити, що я був шокований розслідуванням, яке щойно вийшло у виданні *The Guardian*. Сотні опитаних свідків, десятки сторінок доказів здачі, невідповідності української влади до широкомасштабного вторгнення. Тож сьогодні, у чотирирічну дату, я щиро сподівався почути слова вибачень від української влади перед українським народом за невідповідність до війни, за

корупцію на оборонці, за корупцію на фортифікаційних спорудах, за корупцію під час будівництва-крадівництва доріг, за яке український народ заплатив таку страшну ціну. Ми втратили Олега Барну! Ми втратили Юрія Каракая! Ми втратили Сергія Іконнікова! Ми втратили Гліба Бабіча! Ми втратили, втратили, втратили! Хоча б перед їх родинами влада має вибачитися.

Проте нам треба робити свою справу – йти у Європу, будувати коаліцію в парламенті, коаліційний уряд...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тістик Ростислав, фракція «Слуга народу». Будь ласка.

ТІСТИК Р.Я., голова підкомітету Комітету Верховної Ради України з питань бюджету (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Слуга народу»). Шановні колеги, дорогий український народ! Терористичний акт, організований російською федерацією, забрав, на жаль, життя молодій поліцейській 23-річній Вікторії Шпильки, людини, яка служила Українській державі та українському народові. Ще 25 людей отримали поранення. Це правоохоронці, які прибули виконувати свій обов'язок і першими стали захищати інших.

Упродовж декількох днів теракт у Львові, вчора в Миколаєві, Дніпрі. Це сплановані злочини проти всіх українських поліцейських, які з перших днів воюють, тримають фронт, евакуюють цивільних із прифронтових територій, заходять у звільнені міста, де ще небезпечно, де ще заміновано, де залишаються диверсанти, щодня захищають нас у тилу. Саме вони першими приїжджають на місце вибухів, обстрілів і терактів.

Росія веде війну не лише проти територій, а проти людей, проти тих, хто щодня захищає порядок і безпеку, проти тих, хто захищає українську ідентичність словом і своєю позицією. Підступні вбивства у Львові Ірини Фаріон, Андрія Парубія – це приклади цілеспрямованого терору проти українських патріотів, які відкрито й послідовно відстоювали українську державність, мову і наші національні цінності.

Терор проти людей супроводжується терором проти міст. Ті, хто наводять ракети і «шахеда» на Львів, Київ, Одесу та інші міста, є частиною єдиного терористичного механізму, спрямованого проти всієї України та українського народу.

Ми зобов'язані реагувати не лише співчуттям, а й конкретними рішеннями. Умови воєнного стану вимагають жорсткої, принципової і невідвратною відповідальності за теракти, диверсії, пособництво ворогу та внутрішню дестабілізацію. Серія терактів в Україні в останні декілька днів – це виклик, але страх – це не українська стратегія. Нашою відповіддю мають бути єдність, сила і рішучі дії.

Світла пам'ять кожному герою, кожному українцю, який захищає нас, чие життя обірвала країна-терорист.

Слава Україні!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Героям слава!

Тарас Іванович Батенко, група «Партія «За майбутнє». Будь ласка.

БАТЕНКО Т.І., член Комітету Верховної Ради України з питань бюджету (одномандатний виборчий округ № 123, Львівська область, самовисуванець). Шановні колеги! Час і день, коли почалася повномасштабна війна, неможливо забути. Якби нам сказали, що такого масштабу війна в центрі Європи у ХХІ столітті може початися й тривати більше чотирьох років і це буде не локальний конфлікт, а намір агресора знищити державу в абсолюті, ніхто не повірив би. Проте історія не знає умовного способу, що було б якби. Що було б, якби не масовий розстріл на Майдані у лютому 2014 року? Що було б, якби не звірства росіян у Бучі в березні 2022 року? Чи був би тоді шанс на дипломатію?

Світ не вірив, що ми вистоїмо, а Україна вистояла ціною незліченних жертв – військових, цивільних, дітей і ненароджених, самоорганізованих громадян, які в перші дні війни йшли на фронт, щоб зберегти Україну і захищати свою домівку.

Зберегти Україну як суверенну державу і громадян як політичну націю – це надзавдання, яке не зникло з порядку денного й сьогодні. На це питання не дадуть відповіді Сполучені Штати Америки чи Європа. Ключ до відповіді всередині України. Якщо не Збройні Сили України, тоді хто? Інколи комусь може здатися, що частина західного світу вирішила пожертвувати Україною задля того, щоб самій, не поспішаючи, підготуватися до ймовірного зіткнення з росією. Ми віримо, що це не так, але якими зусиллями нам доводиться випрошувати і вибивати зброю та фінанси? Про це говорять і Президент, і уряд, і ви самі про це знаєте.

Однак попри всі жахи війни нам уже зараз треба формувати плани, як ми будемо жити у повоєнний час, як Україна повертатиме військових у мирне життя, як будемо достойно пам'ятати про родини загиблих і про самих загиблих. Чим предметніше ми займатимемося цими питаннями зараз, тим легше буде тоді, коли війна все-таки завершиться, витримати внутрішні виклики, щоб вони не розкололи Україну зсередини.

Так ми розуміємо питання справедливості – історичної та соціальної. Почуття скривдженої справедливості стоятиме дуже гостро і боляче, втім ми знаємо і бачимо, що Україна вистояла, і ворог, російська федерація та путін, не досяг своїх цілей у цій війні. А покарання, трибунал над військовими злочинцями – це базове питання історичної справедливості, яке нас ніколи не залишатиме, і західний світ так чи інакше має довести його до кінця.

Світла пам'ять полеглим героям! Слава Україні!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Юрченко, група «Відновлення України». Будь ласка.

ЮРЧЕНКО О.М., голова підкомітету Комітету Верховної Ради України з питань енергетики та житлово-комунальних послуг (одномандатний виборчий округ № 211, м. Київ, політична партія «Слуга народу»). Війна з росією триває вже 12 років. Сьогодні четверта річниця повномасштабного вторгнення – день, який назавжди змінив життя кожного українця. Це страшна трагедія для нашої нації. Клята війна забрала життя найкращих синів і доньок України, які боронили не лише нашу Батьківщину, а й весь цивілізований світ. Героїзм і незламність українських воїнів, нескореність українського народу об'єднали мільйони людей. Ми дякуємо всім, хто був поруч з нами, хто допомагав нам вистояти, хто забезпечував фронт, хто приймав українців, які тікали від війни, хто відновлював енергетику та інфраструктуру.

Шкода, що дехто вважає, що це не їхня війна, що вони не повинні платити за цю війну, що Україна чи зловживає, чи ми не хочемо миру. Подібними висловами ви підтримуєте злочин, нищите право на життя та справедливість. Якщо злочинець прийде зі зброєю у ваш дім, чи ви мовчатимете? Звичайно, ні. Тож не треба стояти осторонь, коли грабують зі зброєю вашого сусіда, бо злочинець може прийти і у ваш дім. Треба разом боротися зі злочинцем. Україна має боротися на полі бою, інші країни – економічно, політично, справедливо. Згадайте історію Другої світової війни. Після падіння нацистського режиму всіх причетних було притягнуто до відповідальності, і лише цей факт дав можливість зберегти тривалий мир без великих війн.

Україна за час війни втратила найцінніше – людей, багато загиблих. Вічна і світла їм пам'ять. Велика кількість людей залишили державу, рятуючи свої життя, але українців 65 мільйонів. Людський капітал – це найбільша цінність, тож ми повинні об'єднати нас усіх і не допустити, щоб українці втратили зв'язок з Батьківщиною. Тому вже зараз має бути чітка, зрозуміла програма повернення українців додому шляхом створення робочих місць, стимуляції бізнесу, відновлення промисловості і відбудови житла. Ми повинні створити умови, щоб люди хотіли повертатися.

Україна – фактично форпост, який на сьогодні захищає ЄС, тому заслуговує на повноправне членство. Ми повинні бути єдиними вже сьогодні, а не завтра. Після війни Україна має стати одним з головних прикладів відновлення в Європі. Ми разом маємо довести всьому світу і показати, що таке права людини, що...

Веде засідання Голова Верховної Ради України
СТЕФАНЧУК Р.О.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Бобровська Соломія, фракція «Голос». Будь ласка.

БОБРОВСЬКА С.А., голова підкомітету Комітету Верховної Ради України з питань національної безпеки, оборони та розвідки (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія

«Голос»). Ви знаєте, колеги, кожен лютий за останні 12 років для мене дуже трагічний і болючий. Я ненавиджу лютий, тому що він приніс у моє життя не лише Оранжерейну, куди привозили розстріляних хлопців з Небесної Сотні. Лютий забрав наш Крим. Лютий забрав у нас Україну. Лютий приніс до нас велику війну на чотири роки, а сама війна триває вже 12 років.

Я часто дивлюся на цей балкон, де колись працювали журналісти. Там 12 років тому стояли Віктор Гурняк, мій товариш, пластун, воєнкор, і Макс Левін. Віктора забрала війна в жовтні 2014 року, Макса розстріляли і спалили в березні 2022 року. Я не раз думала, якби в цьому залі були інші голоси, якби депутати повели себе інакше, чи змогли б ми змінити хід історії? Вірю, що такі змогли б. Чи змогли б ми вивчити уроки, які дуже довго не проходили з 2014 року? Саме тому війна почалася не в 2022 році. Вона відкрила очі багатьом українцям, які намагалися не помічати її, уникали, для яких схід і південь були лише частинами карти України, яких вони ніколи наживо не бачили.

Тож сьогоднішній день для мене не свято. У мене немає патетики, немає гучних фраз. Так, я вдячна партнерам, які приїхали, які ще в березні 2022 року були поруч і щиро нас підтримали. Та після гучних фраз, які тут звучали, ми закриємо засідання, а наші військові, які чекають, зокрема, на встановлення військово-квартирної повинності, щоб мати право не платити за житло, на збільшення грошового забезпечення чи визначення хоча б якихось термінів служби, навряд чи це отримають.

Сьогодні ми мало говоримо про надію. У нас насправді дуже багато трагедій і суму, бо це день спогадів. Я переконана, що багато хто з вас згадає, як починався і закінчився цей день, який, здавалося, тривав тиждень. Однак мені хотілося б, щоб ми пам'ятали, що, крім суму і трагедій, українці три століття борються з імперією, з якою, напевно, мир страшніший, ніж війна. Нехай надія все-таки живе в нас, тому що не ми цю війну почали, але ми, напевно, її закінчимо. Як казали наші мудрі пращури: Київ москву хрестив, Київ її і відспіває.

Слава Україні!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, зараз буде завершальний виступ Юлії Володимирівни Тимошенко. Після цього перейдемо до питань порядку денного. Будь ласка, Юліє Володимирівно.

ТИМОШЕНКО Ю.В., член Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»). Шановний український народ, шановні колеги! На світанку того страшного дня ми з вами почули не лише вибухи. Ми прокинулися від того, що в наші українські двері знову постукала трагічна історія зі своїм вічним кривавим і безжалісним питанням, чи є українська нація на цій землі, чи нас уже

немає? І ми, українці, у цей день героїчно й гідно відповіли так, що перед Україною схилив голову весь світ.

Нас десятиліттями переконували, що Україна якась буферна зона, а ми натомість ще раз довели, що ми ніяка не буферна зона, а велика нація, яка може боронити і себе, і Європу. Нас хотіли зробити покірною провінцією імперії, але саме в ці трагічні часи ми стали народом, який призведе нарешті цю імперію до повного краху.

Україна платить за своє право на існування страшну, непомірну ціну. Коли ми дивимося на портрети наших полеглих воїнів, бачимо в їхніх очах з такою моторошною точністю те, що колись сказав Василь Стус: «За мною стояла Україна, мій пригноблений народ, за честь котрого я мушу обставати до загину». Вони, наші герої і героїні, стали тим муром, стали тією фортецею і стали за нас до загину. Вічна їм пам'ять і слава! Ми всі мусимо бути гідними їх.

Ви знаєте, що саме в день, коли до нас вломився ворог, в Україні народилося 600 немовлят. Це символ того, що як би вони не хотіли нас пригнітити, ми відроджуємося, у нас є майбутнє і це майбутнє, як казали всі наші українські лідери, – з європейської цивілізацією. Ми будемо членами Європи і рано чи пізно будемо членами НАТО. Ми будемо славною Україною! Випробування, які ми переживаємо зараз, роблять нас міцнішими, єдиними, непохитними, цілеспрямованими. Ми вміємо сьогодні цінити нашу країну, нашу незалежність, суверенітет, наше право жити і не залишимо наступним поколінням війну! Ми повернемо рано чи пізно Крим, Донбас, Запорізьку, Херсонську області!

Слава Україні!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, час для виступів вичерпано. Запрошую народних депутатів до залу.

Шановні народні депутати, 18 лютого 2026 року Центральна виборча комісія відповідно до положень законодавства зареєструвала народного депутата України, обраного на позачергових виборах народних депутатів України 21 липня 2019 року у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі, Отраднову Олесю Олександрівну, включену до виборчого списку політичної партії «Слуга народу».

Відповідно до статті 79 Конституції України перед вступом на посаду народні депутати України складають присягу перед Верховною Радою України.

Для складення присяги на трибуну запрошується народний депутат України Отраднова Олеся Олександрівна.

Будь ласка, Олесю Олександрівно (*Оплески*).

ОТРАДНОВА О.О., народний депутат України (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Слуга народу»). «Присягаю на вірність Україні. Zobов'язуюсь усіма своїми діями боронити суверенітет і незалежність України, дбати про благо Вітчизни і добробут Українського народу.

Присягаю додержуватися Конституції України та законів України, виконувати свої обов'язки в інтересах усіх співвітчизників».

Слава Україні!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Героям слава! (*Оплески*).

КОРНІЄНКО О.С., Перший заступник Голови Верховної Ради України (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Слуга народу»). Згідно з поданою заявою та відповідно до частини третьої статті 60 Регламенту Верховної Ради України повідомляю про входження народного депутата України Отраднкової Олесі Олександрівни до складу депутатської фракції політичної партії «Слуга народу». Вітаємо!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Прошу народних депутатів займати свої місця.

Відповідно до статті 28 Регламенту Верховної Ради України перед початком розгляду питань порядку денного я пропоную провести сигнальне голосування. Перед голосуванням прошу народних депутатів перевірити наявність вашої особистої картки у пульті, що знаходиться на вашому робочому місці. Нагадую, необхідно одночасно утримувати сенсорну кнопку та зелену кнопку «За» до появи результатів голосування на табло.

Шановні колеги, прошу взяти участь у сигнальному голосуванні. Прошу голосувати.

«За» – 218.

Проголосували: за – 218, проти – 8, утрималися – 5. Усе, як завжди.

Шановні колеги, переходимо до розгляду питань порядку денного. Перелік питань, схвалених Погоджувальною радою депутатських фракцій і груп, вам надано. Тому починаємо з першого питання.

Проект Постанови Верховної Ради України «Про Звернення Верховної Ради України до парламентів та урядів іноземних держав, міжнародних організацій та міжнародних парламентських асамблей у зв'язку з четвертими

роковинами повномасштабного військового вторгнення російської федерації в Україну» ([№ 15041](#)).

Колеги, будь ласка, займіть свої місця. Перше питання – включення до порядку денного сесії проекту Постанови «Про Звернення Верховної Ради України до парламентів та урядів іноземних держав, міжнародних організацій та міжнародних парламентських асамблей у зв'язку з четвертими роковинами повномасштабного військового вторгнення російської федерації в Україну» ([№ 15041](#)).

Ставлю на голосування пропозицію про включення цього питання до порядку денного сесії. Прошу народних депутатів голосувати.

«За» – 279.

Рішення прийнято.

Покажіть по фракціях і групах. Дякую.

Ідемо далі. Ставлю на голосування пропозицію про розгляд цього проекту постанови за скороченою процедурою. Прошу голосувати.

«За» – 211.

Рішення прийнято.

Шановні колеги, ми вчора на засіданні Погоджувальної ради домовилися, що проведемо виступи: два – за, два – проти, і перейдемо до голосування.

Тож прошу відразу без доповіді, ми сьогодні вже всі все сказали, ті фракції і групи, які бажають, запишіться на виступи: два – за, два – проти. Після цього відразу переходимо до голосування.

Слово надається Кабаченку Володимирі Вікторовичу, фракція «Батьківщина». Будь ласка.

КАБАЧЕНКО В.В., секретар Комітету Верховної Ради України з питань антикорупційної політики (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»). Прошу передати слово Крульку Івану Івановичу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Крулько Іван Іванович. Будь ласка.

КРУЛЬКО І.І., перший заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань бюджету (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»). Фракція «Батьківщина». Сьогодні особливий день, у якому зійшлися дві реальності: день повномасштабного вторгнення росії до нашої держави і Національний день молитви.

Чотири роки тому на світанку російські ракети і танки прийшли на нашу землю не просто знищувати міста. Вони прийшли знищити саму ідею України, зламати нашу волю, стерти наше право бути собою. Однак сталося інакше: Україна вистояла і не лише завдяки зброї, а завдяки людям – добровольцям,

солдатам, волонтерам, медикам, рятувальникам, матерям і батькам, які відправили своїх синів і дочок на фронт, і, безумовно, завдяки вірі.

Сьогодні, у Національний день молитви, ми молимося не з слабкості. Ми молимося з сили, бо молитва – це не втеча від реальності, це спосіб вистояти саме в цій складній реальності. Це внутрішній фронт, який тримає націю, коли важко, коли боляче, коли здається, що темряви забагато.

Я пригадую перші дні повномасштабного вторгнення в цьому сесійному залі, коли парламент був об'єднаний. Саме тому нам вдалося вистояти тут, і ми давали меседж країні, що можна і треба боротися всім разом. Нас об'єднувала єдність, а розбрат, який є зараз, роз'єднує.

Це звернення до парламентів різних країн світу – не просто подяка за допомогу, а ми насправді вдячні, насамперед це нагадування: коли вони допомагають Україні, допомагають передусім собі.

За свободу, за право, за незалежність і за совість ми маємо вистояти і перемогти.

Слава Україні!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Героям слава!

Саврасов Максим Віталійович, фракція «Європейська солідарність».
Будь ласка.

САВРАСОВ М.В., член Комітету Верховної Ради України з питань організації державної влади, місцевого самоврядування, регіонального розвитку та містобудування (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Європейська солідарність»). Прошу передати слово Ірині Геращенко.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Геращенко Ірина Володимирівна. Будь ласка.

ГЕРАЩЕНКО І.В., член Комітету Верховної Ради України з питань зовнішньої політики та міжпарламентського співробітництва (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Європейська солідарність»). Дорозі українці! Дійсно, сьогодні всі слова зайві і дуже важливо, щоб ми обійшлися без пафосу, тому що пафос – це найгірше, що може бути, він не відповідає трагічності моменту. Здається, країна живе в безкінечному лютому, який не завершується. Розпочався цей лютий не в 2022 році, а 18 лютого 2014 року з розстрілів на Майдані, за якими точно стояли вказівки з кремля, тому що Янукович і його проксі самі на це ніколи не пішли б.

Сьогодні, коли ми дуже часто чуємо від наших міжнародних партнерів про чотири роки війни, коли на найвищому рівні чуємо від Президента, від його команди про чотири роки війни, – це ті помилки, які, можливо, і привели до того, що сталося повномасштабне вторгнення. Хіба світ не чув про те, що росія

окупувала 10 відсотків українських територій до 2022 року, що росія вбивала, а до 2022 року загинули щонайменше 14 тисяч українських військових і цивільних? А зараз я навіть боюся називати цифру. Єдине, що сьогодні перед очима, – найкращі чоловіки і жінки України, яких мала честь знати особисто і які захищали країну.

Добре, що ми приймаємо постанову, згадуємо загиблих, але якщо ми відповідальні політики, я закликаю провести серйозну дискусію про терміни служби для армії, про демографічну політику держави, бо ми ніколи не повернемося в лютий 2014 року і в лютий 2022 року, про секвестр бюджету, як ми маємо підтримати Збройні Сили України.

Не забуваймо, що цей страшний лютий, який поки що триває, розпочався в 2014 році. Росії немає прощення за її злочини. Завдання нашого покоління – покарати путіна і кожного...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Мамка Григорій Миколайович, група «Платформа за життя та мир», передає слово Папієву.

Будь ласка, Михайле Михайловичу.

ПАПІЄВ М.М., секретар Комітету Верховної Ради України з питань Регламенту, депутатської етики та організації роботи Верховної Ради України (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Опозиційна платформа – За життя»). Дякую. Група «Платформа за життя та мир». Шановні народні депутати України, шановні громадяни України! Ми підтримуємо це Звернення Верховної Ради України до парламентів та урядів іноземних держав, міжнародних організацій та міжнародних парламентських асамблей у зв'язку з четвертими роковинами повномасштабного військового вторгнення російської федерації в Україну. Це цілісний документ на шести сторінках, який показує позицію Верховної Ради України. Я також є співавтором цього документа і підписав його. Сутність звернення в тому, що ми ставимо перед собою завдання – відновлення всеохоплюючого, справедливого і сталого миру.

Що хотілося б сказати? Шановні колеги, я пропоную додати до преамбули цього документа деякі абсолютно справедливі й об'єктивні характеристики щодо українського народу, який, незважаючи на різного роду провокації і провокаторів, проявив мудрість, згуртованість і єдність. Це перше.

Друге, що я додав би, це підтримку Президента України, бо ми всі згуртувалися і підтримуємо його мирні ініціативи.

Третє, що хотілося б додати, – це те, що українці віддані демократичним цінностям.

Однак найголовніше, у цьому документі нам необхідно висловити вдячність українським воїнам за їх мужність, героїзм і визнати, що, дякуючи їм, ми маємо можливість, по-перше, зустрітися тут, по-друге, чотири роки Україна показує стійкість, мужність і силу.

Треба також подякувати Сполученим Штатам Америки...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Бакунець Павло Андрійович. Будь ласка.
Після цього ще виступатимуть Мезенцева, Юрченко і Юлія Сірко.

БАКУНЕЦЬ П.А. Сьогодні четверті роковини повномасштабного вторгнення, дванадцятий рік війни росії на знищення української національної ідентичності. У цьому проекті постанови ми звертаємося до наших міжнародних партнерів, щоб вони посилили тиск на агресора, терориста, нашого ворога і допомогли нам зброєю, щоб ми могли протистояти агресії проти українського народу.

Звичайно, сьогодні, у цей особливий день, ми хочемо подякувати найвідважнішим воїнам, які саме в ці хвилини, ризикуючи своїм життям, втрачаючи здоров'я, стоять на різних фронтах, щоб усі ми, українці, мали можливість проживати у вільній, демократичній, проєвропейській країні. Ми дякуємо, звісно, і родинам захисників, особливо тих, які перебувають у полоні або зникли безвісти. Віримо, що на них зійде Божа ласка і вони повернуться додому до своїх сімей. Ми дякуємо пораненим ветеранам, які віддали своє здоров'я і зараз лікуються, проходять реабілітацію. Дякуємо волонтерам, медикам, усім українцям за те, що завдяки їм, незважаючи на дванадцятий рік війни і четверті роковини повномасштабного вторгнення, ми з вами працюємо, живемо, і дякуємо Богу за велику ласку.

З вірою в Бога і людей. Слава Збройним Силам України! Слава Україні!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Героям слава.
Мезенцева-Федоренко Марія Сергіївна. Будь ласка.

МЕЗЕНЦЕВА-ФЕДОРЕНКО М.С., *заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань інтеграції України до Європейського Союзу (одномандатний виборчий округ № 168, Харківська область, політична партія «Слуга народу»).* Дякую, шановний пане спікер. Шановні українці, вельмишановні гості! Дякую, що ви були сьогодні з нами. Я не зможу за хвилину висловити все, що викладено в цьому важливому документі – зверненні до парламентів і асамблей світу, але однозначно, що за всю матеріальну і нематеріальну шкоду, якої зазнали українські родини, повинна заплатити росія.

Ми вітаємо, що вчора в міжнародному Реєстрі збитків Радою Європи і нашим урядом відкрито тринадцяту категорію щодо відшкодування збитків. Ми закликаємо українців подавати заяви на компенсацію. Закликаємо міжнародних партнерів долучитися до коаліції щодо повернення депортованих дітей. Закликаємо міжнародних партнерів стати голосом і амбасадорами українців, цивільних і військових, які з 2014 року перебувають у російському полоні. Закликаємо партнерів не бути осторонь і продовжувати допомагати українському війську, яке боронить Україну і весь світ.

Слава Україні!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Олександр Юрченко, група «Відновлення України». Потім – Сірко Юлія.

Шановні колеги, після цього будемо голосувати.
Будь ласка, Олександр Миколайовичу.

ЮРЧЕНКО О.М. Шановні колеги, ми розглядаємо не просто чергове звернення, а говоримо про нашу правду, про наш біль і відповідальність перед тими, хто щодня працює на майбутнє України. Чотири роки повномасштабної війни показали, що українці не зламалися попри обстріли та руйнування. Попри втрати й втому держава і наші люди продовжують жити, працювати і боротися. Світ має про це знати.

Така постанова має стати чітким сигналом нашим партнерам, що війна триває, загроза залишається. За таких умов підтримка України не повинна бути символічною, зброю необхідно надавати постійно, має здійснюватися захист нашої енергетики, використання заморожених російських активів, повернення українських дітей і полонених, створення спеціального трибуналу. Україна вже довела свою відповідальність перед Європейським Союзом, демократичними цінностями сотнями тисяч життів.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сірко Юлія Леонідівна.

Шановні колеги, після цього голосуємо. Прошу народних депутатів підготуватися до голосування.

Будь ласка, Юліє Леонідівно.

СІРКО Ю.Л., *перший заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань транспорту та інфраструктури (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Голос»).* Фракція «Голос». Шановні колеги, щоб я сильно не кричала, можна тихіше, будь ласка, все-таки це парламент.

Шановні колеги, найкраще, що ми можемо зробити в четверті роковини великої війни і на дванадцятий рік війни – це приймати правильні, гарні, розумні закони для військових, для дітей, для пенсіонерів, щоб порядок денний не був зроблений, як вінегрет, незрозуміло з чого. Тому давайте перейдемо від заяв до конкретних дій. Роль парламенту полягає в тому, що ми приймаємо закони, потрібні країні. Давайте переходити до порядку денного.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Прошу народних депутатів зайняти свої місця і підготуватися до голосування.

Шановні колеги, ставлю на голосування пропозицію про прийняття проекту Постанови «Про Звернення Верховної Ради України до парламентів та урядів іноземних держав, міжнародних організацій та міжнародних парламентських асамблей у зв'язку з четвертими роковинами повномасштабного

військового вторгнення російської федерації в Україну» ([№ 15041](#)) у цілому з врахуванням пропозицій, викладених у висновку головного комітету, та з необхідними техніко-юридичними правками.

Готові голосувати? Прошу народних депутатів голосувати.

«За» – 308.

Рішення прийнято.

Покажіть по фракціях і групах, будь ласка. Дякую (*Шум у залі*).

Кубів Степан Іванович – з процедури. Будь ласка.

Шановні колеги, з процедури одне важливе питання.

Степан Іванович Кубів. Будь ласка.

КУБІВ С.І., член Комітету Верховної Ради України з питань економічного розвитку (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Європейська солідарність»). Шановний пане Голово, шановні колеги! Я прошу зараз розглянути проект Закону «Про внесення змін до деяких законів України щодо особливостей проектування та будівництва Національного меморіального комплексу Героїв Небесної Сотні – Музею Революції Гідності» ([№ 14166](#)).

Хочу також сказати, що 20 лютого минуло 12 років з початку війни росії проти України, тому прошу оголосити хвилину мовчання, щоб згадати Героїв Небесної Сотні, які першими віддали життя за український народ, за Україну.

Слава Україні!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Героям слава!

Пропозиція зрозуміла – змінити черговість розгляду питань порядку денного і зараз перейти до розгляду законопроекту № 14166.

Шановні колеги, спочатку оголошується хвилина мовчання, про яку попросив Степан Іванович.

(Хвилина мовчання).

Шановні колеги, тепер переходимо до пропозиції, яку озвучив Степан Іванович, – змінити черговість розгляду питань порядку денного і зараз розглянути законопроект № 14166. Однак є пропозиція відразу розглянути його у форматі: два – за, два – проти, якщо ви не проти, щоб ми теж могли попрацювати.

Ставлю цю пропозицію на голосування. Прошу народних депутатів голосувати.

«За» – 267.

Рішення прийнято.

Покажіть по фракціях і групах.

Отже, шановні колеги, переходимо до розгляду проекту Закону «Про внесення змін до деяких законів України щодо особливостей проектування та будівництва Національного меморіального комплексу Героїв Небесної Сотні – Музею Революції Гідності» (№ 14166).

Ми проголосували і за зміну черговості розгляду питань порядку денного, і відразу за розгляд проекту закону за скороченою процедурою у форматі виступів: два – за, два – проти. Тому прошу фракції і групи записатися на виступи для обговорення цього питання: два – за, два – проти.

Максим Євгенович Дирдін, фракція «Слуга народу». Будь ласка.

ДИРДІН М.Є., голова підкомітету Комітету Верховної Ради України з питань правової політики (одномандатний виборчий округ № 132, Миколаївська область, політична партія «Слуга народу»). Прошу передати слово Олені Шуляк.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Олена Олексіївна Шуляк. Будь ласка.

ШУЛЯК О.О., голова Комітету Верховної Ради України з питань організації державної влади, місцевого самоврядування, регіонального розвитку та містобудування (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Слуга народу»). Добрий день, шановні колеги! Дуже символічно, що сьогодні, у четверту річницю повномасштабного вторгнення, ми розглядаємо надзвичайно важливий законопроект. Я хочу подякувати представникам усіх депутатських фракцій і груп, які долучилися до підписання законопроекту № 14166. Його мета дуже проста: ми повинні створити належні правові умови, щоб реалізувати надзвичайно важливий проект щодо Національного меморіального комплексу Героїв Небесної Сотні – Музею Революції Гідності. Саме цей комплекс повинен стати центральним місцем, де буде вшановуватися пам'ять учасників Революції Гідності, і символом боротьби українського народу за свободу, за гідність і за європейські цінності.

На сьогодні є низка дозвільних регуляторних процедур, які унеможливають швидку реалізацію, безпосередньо початок проектування цього комплексу, тому цим законопроектом ми знімаємо обмеження щодо надання містобудівних умов і обмежень, спрощуємо процедури щодо надання земельних ділянок у користування під цей комплекс і знімаємо певні обтяження і обмеження, пов'язані з об'єктами охорони культурної спадщини.

Нагадаю, що в 2018 році вже був проведений конкурс, згідно з яким відбуватиметься відповідне проектування. Саме таким законом ми розблокуємо продовження і проектування, і створення надзвичайно важливого комплексу, де вшановуватиметься пам'ять учасників Небесної Сотні.

Прошу підтримати.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Німченко, група «Платформа за життя та мир». Будь ласка.

НІМЧЕНКО В.І., перший заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань правової політики (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Опозиційна платформа – За життя»). Група «Платформа за життя та мир». Шановні колеги! Думаю, з огляду на те, скільки вже було обговорень цього питання, воно на слуху в суспільстві, потрібно його вирішити. Прошу поставити на голосування цей законопроект.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Василю Івановичу.

Гончаренко Олексій Олексійович, фракція «Європейська солідарність», передає слово В'ятровичу.

Будь ласка, Володимире Михайловичу.

В'ЯТРОВИЧ В.М., член Комітету Верховної Ради України з питань гуманітарної та інформаційної політики (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Європейська солідарність»). Шановні колеги! Цей законопроект не про сухі норми законодавства, він передусім про гідність. Його ухвалення нарешті дозволить розблокувати будівництво Музею Революції Гідності на Інститутській і загалом відкрити шлях до створення в середмісті Києва простору пам'яті, гідного нашої столиці і Героїв Небесної Сотні, які поклали своє життя за нашу свободу.

Ще в 2018 році завершився представницький міжнародний конкурс на кращий архітектурний проект музею, в якому перемогли німецькі архітектори. Однак його втілення гальмувалося через архаїчність українського законодавства, що істотно відрізняється від законодавства Німеччини і ЄС. Україна пропонувала німецькому архітектурному бюро, що перемогло в конкурсі, самостійно проектувати будівництво, при цьому пропонуючи гонорар за українськими розцінками, що вдсятеро нижчі за німецькі. Вихід із ситуації шукали на всіх рівнях, аж до керівництва урядів обох держав.

У підсумку переможці зробили в 2021 році безпрецедентно щедрий крок, подарувавши авторські права на проект Україні з єдиним проханням – втілити його так, як він задуманий. Підготовчі роботи вже почалися, а в 2022 році після початку повномасштабного вторгнення, на жаль, перервалися.

Проте існує інша проблема – надмірні обмеження, встановлені нашим містобудівним законодавством. У законопроекті пропонується розв'язати цю проблему, встановивши, що будівництво Музею Революції Гідності здійснюється без цих обмежень, відповідно до проекту, розробленого за результатами проведеного міжнародного конкурсу.

Дуже шкода, що ми не ухвалили такий закон до Дня пам'яті Героїв Небесної Сотні, хоча проект давно був готовий до розгляду, підтриманий комітетом, Міністерством культури, Міністерством фінансів, Українським

інститутом національної пам'яті, профільним комітетом, але з абсолютно надуманих підстав його вилучали з порядку денного.

Дякую всім, хто нарешті домігся його внесення на сьогоднішнє пленарне засідання, і закликаю підтримати цей важливий законопроект, віддати належну шану пам'яті Героїв Небесної Сотні.

Слава Україні!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Героям слава!

Бакунець Павло Андрійович. Потім ще буде виступ від фракції «Батьківщина».

Після Павла Андрійовича я запрошую колег до своїх місць.

Будь ласка, Павле Андрійовичу.

БАКУНЕЦЬ П.А. «В огні сеї страшної війни виковується красша доля для українського народу», – говорив великий будівничий української ідентичності в часи бездержав'я митрополит Андрей Шептицький. Так, наш сусід росія протягом століть хоче знищити нашу українську ідентичність, розвернути нас у свій бік. Одначе українці кожного етапу боротьби встають і роблять по-новому.

Ця сучасна важка війна почалася першими жертвами у 2014 році під час Революції Гідності. Тут, у центрі стольного граду Києва, найвідважніші серця наших патріотів поклали свої життя на п'єдестал свободи і вільності для кожного з нас.

Тож у ці лютневі дні, коли ми вшануємо їхню пам'ять і роковини цієї війни, ми зобов'язані всі разом проголосувати за цей законопроект, щоб увіковічнити пам'ять про кожного героя цієї війни, починаючи з Героїв Небесної Сотні, щоб навіки кожен молодий українець знав їхні імена, щоб навіки була запам'ятана наша українська національна ідентичність, щоб кожен, хто сьогодні воює, розумів, що пам'ять про нього також буде збережена в серцях усіх українців.

З вірою в Бога і людей. Слава Україні!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Героям слава!

Завершальний виступ – Соболев Сергій Владиславович, фракція «Батьківщина».

Шановні колеги, після цього переходимо до голосування. Запрошую народних депутатів підготуватися до голосування після виступу.

Будь ласка, Сергію Владиславовичу.

СОБОЛЄВ С.В., член Комітету Верховної Ради України з питань правової політики (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»). Пане Голово, шановні колеги! Це дуже важливе рішення. Кожна нація має свої меморіали і,

думаю, що пам'ять про Героїв Небесної Сотні і всіх тих, хто постраждав від першого акту російської агресії, бо ми знаємо, хто стріляв, хто розстрілював, хто захоплював Майдан і за чією командою – прямо за командою Путіна, завжди повинна бути в нашого народу.

Однак є інше питання – покарання тих, хто розстрілював, у тому числі й наших злочинців і злочинців, які далі сидять і ховаються, яких так і не вивели на чисту воду.

Вважаю, наше голосування буде ознакою і того, що всі злочини повинні бути покарані. Саме за це виступає фракція «Батьківщина».

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Сергію Владиславовичу.

Запрошую народних депутатів зайняти свої місця і підготуватися до голосування. Надзвичайно важливий законопроект, тому я прошу колег відповідально поставитися до його підтримки.

Ставлю на голосування пропозицію про прийняття проекту Закону «Про внесення змін до деяких законів України щодо особливостей проектування та будівництва Національного меморіального комплексу Героїв Небесної Сотні – Музею Революції Гідності» ([№ 14166](#)) за основу з доопрацюванням положень відповідно до частини першої статті 116 Регламенту Верховної Ради України.

Готові голосувати? Прошу народних депутатів голосувати.

«За» – 276.

Рішення прийнято.

Покажіть, будь ласка, по фракціях і групах. Дякую.

Що сталося? Все нормально, Артуре Володимировичу? (*Шум у залі*).
Добре. Сподіваюся, що все нормально.

ГЕРАСИМОВ А.В., член Комітету Верховної Ради України з питань аграрної та земельної політики (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Європейська солідарність»). (*Не чути*).

ГОЛОВУЮЧИЙ. Наступне питання – проект Закону «Про внесення змін до статті 22 Закону України «Про позашкільну освіту» щодо оплати праці працівників закладів позашкільної освіти» ([№ 14323](#)).

Ставлю на голосування пропозицію розглянути цей проект закону за скороченою процедурою. Прошу голосувати.

«За» – 212.

Рішення прийнято.

Шановні колеги, можемо прийняти його без обговорення? (*Шум у залі*).

Добре. Ми проголосували за скорочену процедуру, тому запрошую Грищука Романа Павловича для виступу і від комітету, і від авторів, до 4 хвилин. Будь ласка.

ГРИЩУК Р.П., голова підкомітету Комітету Верховної Ради України з питань освіти, науки та інновацій (одномандатний виборчий округ № 222, м. Київ, політична партія «Слуга народу»). Шановні колеги! У цьому залі ми часто порушували питання освіти, але дуже рідко звертаємо увагу на надзвичайно важливу ланку освіти – позашкільну освіту. Позашкільна освіта – це секції, гуртки, студії, музичні школи, спортивні команди – все те, що не належить до формальної освіти і що дитина обирає самостійно, враховуючи власні інтереси та пріоритети. Саме в системі позашкільної освіти дуже часто розпочинається кар’єра людини у творчості, спорті або інженерії.

Ми маємо дуже сильну систему позашкільної освіти в Україні. У нас надзвичайно талановиті діти, але цей талант хтось розкриває, хтось його підтримує і роками розвиває. Це педагоги-позашкільники. Однак незважаючи на величезний внесок у розвиток людського капіталу України, система позашкільної освіти залишається тотально недофінансованою. Дуже важко навчитися дитині грати на музичному інструменті, якщо в палаці культури немає музичного інструмента. Дуже важко народному колективу виступати, якщо немає костюмів для виступу. Дуже важко зрозуміти фізику, якщо немає лабораторій для фізичних експериментів. Однак неможливо всьому цьому навчитися, якщо немає педагога-позашкільника.

У педагогів-позашкільників одна з найнижчих зарплат у системі освіти. Це не правильно і це потрібно виправляти. Саме на це розрахований зазначений законопроект.

Дуже символічно, що сьогодні, 24 лютого, ми розглядаємо законопроект про позашкільну освіту. Міністр оборони Михайло Федоров написав сьогодні свій план війни і план української перемоги, один з пунктів якого – технологічна перевага. Це надзвичайно правильно, але в мене питання: де починається технологічна перевага? Я вам скажу: технологічна перевага починається з кабінету фізики в сьомому класі, з гуртка робототехніки, зі STEM-лабораторії, з конкурсу з авіамоделювання. Інженерна освіта надзвичайно важлива не лише в школі, а й у позашкільлі, завдяки якому ми можемо підняти її на вищий рівень. Гроші, які держава виділяє на позашкільну освіту, – це не витрати, а інвестиції в наше майбутнє і в нашу оборону в тому числі.

Шановні колеги, на засіданні комітету ми розглянули зазначений законопроект і ухвалили рішення підтримати його за основу та в цілому. Дуже просимо вас так само за нього проголосувати.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Прошу фракції і групи записатися на виступи: два – за, два – проти.

Сергій Ярославович Рудик, група «Партія «За майбутнє». Будь ласка.

РУДИК С.Я., заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань аграрної та земельної політики (одномандатний виборчий округ № 198, Черкаська область, самовисуванець). Шановні друзі! Ви знаєте, скільки педагогів працюють у системі позашкільної освіти? Менше 20 тисяч. А на час здобуття Україною незалежності їх було у два з половиною рази більше. Знаєте, чому так мало? Тому що дуже мало платять.

Таким законом ми дамо можливість засновникам державних і комунальних підприємств встановити більші виплати, ніж визначив Кабінет Міністрів. Здавалося б, перемога? Так, здавалося б. Наголос на словах «здавалося б», тому що ми не даємо головного – відповіді на запитання, де брати ці кошти? Як народні депутати ми могли б давним-давно відповісти на це запитання, вніши зміни до статті 103² Бюджетного кодексу України і дати таку саму можливість для педагогів позашкільної освіти та дошкільної освіти. Це теж величезна група педагогів, незважаючи на систематичний геноцид. Це виховательки дитячих садочків, музичні вихователі, соціальні педагоги, їх набагато більше, але вони поставлені державою в нерівні умови, тому що їм виплачують зарплату і надбавки територіальні громади, місцеве самоврядування, а не держава.

Ми з колегами 11 лютого звернулися до Прем'єрки, запропонувавши поставити крапку і провести цілу нараду під її головуванням, але вона не знаходить на це часу, не на часі це для неї. Ми можемо скільки завгодно говорити про технологічний прорив, але поки педагоги дошкільної й позашкільної освіти не матимуть рівних прав із шкільною освітою...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Олексій Юрійович Кучеренко передає слово Івану Григоровичу Кириленку.

Будь ласка, Іване Григоровичу.

КИРИЛЕНКО І.Г., член Комітету Верховної Ради України з питань освіти, науки та інновацій (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»). Шановні колеги! Давайте скажемо правду, яка заробітна плата педагога позашкільної сфери освіти, який є невід'ємною частиною освітнього процесу? Згідно з постановою уряду від 2002 року вона становить 5500 – 6700 тисяч гривень. Це ми платимо педагогам, які в ДЮСШ, музичних школах виховують майбутніх Блохіних, Ребрових, Світоліних, Кличків, майбутніх переможців Євробачення тощо.

Друзі, пора вже закінчувати цю ганьбу. Я хочу подякувати депутатам з усіх фракцій і груп, які підтримали освітній комітет, коли приймали бюджет на цей рік, і підвищили нарешті заробітну плату вчителям загальноосвітніх шкіл, спрямували на це 57,8 мільярда гривень.

На засіданні комітету ми домовилися, що це перший крок. Сьогодні – другий крок. Наступний крок – вища школа. А там злидні! Наступний крок – наука. Про це вже було сказано в цьому залі: переможемо ворога лише

технологічно, інноваційно, інтелектуально. Без учителя, без наставника, без позашкільної освіти, без вищої освіти цього не було й не буде.

Друзі, прошу бути лідерами в таких питаннях усіх народних депутатів, не лише членів нашого комітету. Голосуймо за.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Южаніна Ніна Петрівна, фракція «Європейська солідарність». Будь ласка.

ЮЖАНИНА Н.П., член Комітету Верховної Ради України з питань фінансів, податкової та митної політики (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Європейська солідарність»). Прошу передати слово Ростиславу Павленку.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ростислав Павленко.

Поки пан Ростислав іде до трибуни, зачитаю його заяву: «Прошу зарахувати мій голос за під час голосування за попередній проект закону № 14166 через неспрацювання картки».

Будь ласка, пане Ростиславе.

ПАВЛЕНКО Р.М., член Комітету Верховної Ради України з питань освіти, науки та інновацій (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Європейська солідарність»). Дякую, Руслане Олексійовичу, і за оголошення окремо.

Шановні колеги, дуже важливий законопроект, закликаю всіх проголосувати за нього. Однак найважливіше, щоб ми тут не лише ухвалювали потрібні закони, а й слідкували, як вони виконуються. У цьому залі ми проголосували за підвищення зарплат практично всім категоріям педагогічних працівників та окремо у вищій школі, окремо в середній. Зараз говоримо про дошкілля, але треба буде, щоб і ці рішення були виконані.

Уже минув перший місяць виконання рішень щодо підвищення, яке закладене до Державного бюджету. Ми бачимо, що з областей надходять дуже різні сигнали. Спочатку була затримка з виплатами, потім здебільшого в громадах знаходять спосіб використовувати кошти субвенції, але це означає, що фактично беруть з наступних періодів, бо уряд ще й досі визначається, яка має бути процедура здійснення підвищення виплат.

Колеги, це неможливо затягувати і треба вирішувати якомога швидше, тому що особливо сьогодні важливо пам'ятати, за що воюють Збройні Сили. Вони воюють за наше майбутнє, воюють за дітей, воюють за те, щоб Україна була лідером. Тому прошу підтримати цей законопроект і ще раз звертаю увагу уряду на необхідність виконання законів, які приймаються в цьому залі.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сухов Олександр Сергійович, група «Довіра».
Будь ласка.

СУХОВ О.С., член Комітету Верховної Ради України з питань транспорту та інфраструктури (одномандатний виборчий округ № 107, Луганська область, самовисуванець). Прошу передати слово Ларисі Білозір. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Білозір. Будь ласка.

БІЛОЗІР Л.М., голова підкомітету Комітету Верховної Ради України з питань організації державної влади, місцевого самоврядування, регіонального розвитку та містобудування (одномандатний виборчий округ № 15, Вінницька область, самовисуванець). Шановні українці, шановні колеги, шановний пане Голово! Сьогодні ми розглядаємо проект закону, покликаний нарешті підтримати наше позашкілля, і це чергове рішення щодо освітян. Хочу нагадати, що ми з вами відстоювали підвищення зарплат освітянам, і з 1 січня їх оклади збільшено на 30 відсотків, з 1 вересня буде збільшено ще на 20 відсотків. Саме в тій постанові уряду, прийняття якої ми вимагали, було передбачено також підвищення окладів працівників позашкілля і дошкілля, але маємо пам'ятати, що це просто можливість, а не обов'язок. Багато громад, зокрема в моєму окрузі на Вінниччині, уже давно пішли назустріч людям, які отримували копійчані зарплати, і підвищили оклади у сфері і дошкілля, і позашкілля.

Насправді ситуація дуже різна по всій Україні. Таким законом ми ще раз декларуватимемо, що даємо можливість підвищувати оклади, надбавки працівників гуртків і мистецьких шкіл, але нагадаю, що до категорії освітян не належать тренери спортивних шкіл. Це ентузіасти, які за 6500 тисяч гривень виховують чемпіонів Європи. Така проблема є, і ми маємо наполягати, щоб Міністерство молоді та спорту дослухалося до нас і підвищило оклади також тренерам, які фактично не належать до системи координат освітян. Це стосується, звісно, і працівників культури. Ми теж маємо вимагати у міністерства, щоб вони внесли зміни до постанови, яка регулює тарифну сітку і оклади працівників культури.

Отже, колеги, прошу вас підтримати цей законопроект, у якому пропонується встановлювати вищі оклади, надбавки, стимулюючі виплати там, де є ресурс і бажання...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Мамка Григорій Миколайович, ще 1 хвилина. Шановні колеги, після цього переходимо до голосування.

Будь ласка, Григорію Миколайовичу.

МАМКА Г.М., заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності (загальнодержавний багатомандатний

виборчий округ, політична партія «Опозиційна платформа – За життя»). Шановні колеги! Ми будемо підтримувати в першому читанні цей законопроект, але хочу звернути увагу на дуже прості й звичайні речі. Питання номер один: на підставі чого платять зарплату освітянам? Відповідно до постанови Кабінету Міністрів. Таким законом ми просто дозволимо засновникам комунальних і державних установ виплачувати кошти, крім постанови Кабінету Міністрів, за законом. А може, на шостий рік існування монобільшості ми все-таки щось придумаємо і дамо гарантію в законі, щоб освітянам платили кошти за одним законодавчим актом, і тоді в нас не буде дискусій? За постановою Кабінету Міністрів – одна історія, за законом – інша. На мою думку, необхідно саме в законі визначити гарантії забезпечення виплати заробітної плати. Тоді це буде правильно за законом, за мораллю і за совістю.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Гришук, ще 1 хвилина. Після нього Лукашев, 1 хвилина, і переходимо до голосування.

Гришук. Будь ласка.

ГРИЩУК Р.П. Колеги, я вдячний за слова, сказані щодо позашкілля, і дуже добре, що всі зрозуміли проблему. Закон лише частково її вирішить. Нам потрібне оновлене законодавство щодо позашкільної освіти. Це перше.

Друге. Нам потрібні державні субвенції для розвитку матеріально-технічної бази позашкільної освіти.

Третє. Нам потрібно наповнити зарплати грошима. Це надзвичайно важливо, щоб ми, крім нормативних актів, які сьогодні приймаємо, наповнили це ще й грошима.

Закликаю підтримати цей технічний законопроект за основу та в цілому і разом долучитися до розробки повного оновленого закону щодо позашкільної освіти.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Лукашев. Будь ласка.

Це завершальний виступ, після нього переходимо до голосування.

ЛУКАШЕВ О.А., член Комітету Верховної Ради України з питань фінансів, податкової та митної політики (одномандатний виборчий округ № 113, Луганська область, політична партія «Опозиційна платформа – За життя»). Дякую, пане Голово. Шановні колеги! У вказаному законопроекті передбачається надання засновникам державних і комунальних закладів освіти права самостійно встановлювати посадові оклади, доплати, надбавки та грошові винагороди в розмірах, що перевищують визначені урядом. Пропонується також можливість запровадження додаткових матеріальних заохочень і допомог для працівників, що дуже важливо в теперішній час. Це дасть громадам реальні

інструменти для підтримки педагогів, заохочення кращих фахівців та збереження кадрового потенціалу. У нинішніх складних умовах надзвичайно важливо мотивувати тих, хто працює з нашими дітьми, інвестує в майбутнє країни та формує нове покоління українців.

Депутатська група «Відновлення України» однозначно підтримує даний законопроект.

Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Прошу народних депутатів підготуватися до голосування. Пропозиція комітету – прийняти за основу та в цілому. Я розумію, що заперечень немає, тому переходимо до голосування, але я почергово ставитиму пропозиції на голосування.

Ставлю на голосування пропозицію про прийняття проекту Закону «Про внесення змін до статті 22 Закону України «Про позашкільну освіту» щодо оплати праці працівників закладів позашкільної освіти» ([№ 14323](#)) за основу.

Готові голосувати? Прошу народних депутатів голосувати.

«За» – 294.

Рішення прийнято.

Шановні колеги, ставлю на голосування пропозицію про прийняття проекту Закону «Про внесення змін до статті 22 Закону України «Про позашкільну освіту» щодо оплати праці працівників закладів позашкільної освіти» ([№ 14323](#)) у цілому з необхідними техніко-юридичними правками.

Готові голосувати? Прошу народних депутатів голосувати.

«За» – 292.

Рішення прийнято.

Закон прийнято. Вітаю, колеги.

Шановні колеги, наступний проект Закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо управління ризиками затоплення та забезпечення участі України у Механізмі цивільного захисту Європейського Союзу» ([№ 13418](#)).

Олено Костянтинівно, будь ласка.

Веде засідання заступник Голови Верховної Ради України
КОНДРАТЮК О.К.

ГОЛОВУЮЧА. Дякую, Руслане Олексійовичу.

Проект Закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо управління ризиками затоплення та забезпечення участі України у Механізмі цивільного захисту Європейського Союзу» ([№ 13418](#)) розглядається у другому читанні.

Хто від комітету, бо це друге читання? Голова підкомітету Комітету з питань екологічної політики та природокористування пан Сергій Мандзій. Будь ласка.

Шановні колеги, наскільки я розумію, у нас є поправки, які пропонуватиме поставити на голосування Бондаренко, але спочатку буде виступ.

Олег Бондаренко, фракція «Слуга народу». Будь ласка.

БОНДАРЕНКО О.В., голова Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики та природокористування (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Слуга народу»). Добрий день, шановні колеги! Прошу поставити на голосування для підтвердження дві поправки 69 і 79 щодо внесення змін до Кодексу цивільного захисту і до «Прикінцевих та перехідних положень».

Дякую.

ГОЛОВУЮЧА. Тобто ви просите поставити зараз на голосування для підтвердження поправку 69?

Шановні народні депутати, ставиться на голосування для підтвердження поправка 69. Прошу визначатися.

«За» – 37.

Рішення не прийнято.

Наступна поправка 79. Олег Бондаренко. Будь ласка.

БОНДАРЕНКО О.В. Шановні колеги, так само прошу цю поправку щодо внесення змін до «Прикінцевих та перехідних положень» поставити на голосування для підтвердження.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧА. Ставлю на голосування для підтвердження поправку 79. Будь ласка, визначаємося.

«За» – 24.

Рішення не прийнято.

Ідемо далі. Замість поправок просить слова для виступу Юлія Тимошенко.

Будь ласка, пані Юліє, 5 хвилин.

ТИМОШЕНКО Ю.В. Шановні колеги, ідеться про законопроект, який готує державу до ризиків, пов'язаних із затопленням і подоланням наслідків. Хочу сказати, що, безумовно, наша фракція голосуватиме за цей законопроект, тому що в ньому передбачається більш детально організувати роботу щодо подолання наслідків затоплення, а також дати можливість виплачувати одноразову допомогу у випадку загибелі (смерті) особи рядового чи начальницького складу служби цивільного захисту, яка в період воєнного стану брала участь у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту

безпеки населення, і багатьох інших заходах, – 15 мільйонів гривень. Це важливо і це повертає справедливість стосовно тих, хто реально захищає людей під час надзвичайних ситуацій.

Однак я хочу сказати про інше і прошу вашої уваги. Навесні цього року може бути надзвичайно складна ситуація щодо підтоплення. Це не просто виклик. Я хотіла б, щоб мене почули і парламент, і уряд, і Президент, тому що навесні можуть бути такі наслідки повеней, що країна може бути до них не готовою. Чому я кажу про це? Тому що коли я працювала Прем'єр-міністром, була трагічна ситуація – величезна повінь, яка накрила всю Західну Україну, і рятувати людей, а також після повені облаштовувати їх життя потрібно було, по суті, у дуже великих масштабах. Це треба було робити негайно. Крім того, були зруйновані і мости, і дороги, і оселі, поплила практично вся Західна Україна.

Тоді саме завдяки тому, що була дуже чітка організація роботи, були здійснені всі необхідні заходи, уряд був підготовлений, нам вдалося мінімізувати наслідки повені. Потім буквально протягом тижня вдалося відновити і транспортні магістралі, і мости, і все, що потрібно було для життя людей та їх життєзабезпечення. Крім того, ми повністю відновили житло і побудували нове житло для людей, які його втратили. Усе це робилося в дуже обмежені терміни і на достатньо високому рівні.

Я хотіла б зараз попередити, і запам'ятайте мої слова, тому що ми мусимо бути готовими до повені цієї весни мінімум на Західній Україні. Мусять бути готові системи надзвичайного реагування, підготовлені фінанси для негайного відновлення транспортних мереж, будівельні потужності і фінанси для відновлення осель людей.

Я хотіла б, щоб люди, які сьогодні дуже потерпають від війни без світла, без тепла, без можливості нормально жити, заздалегідь, а не в останню хвилину після того, як посмажили весною шашлики, негайно були захищені і вже зараз підготовлені, щоб вони не постраждали від майбутньої повені.

Я просила б керівництво Верховної Ради також дати відповідні сигнали уряду, щоб вони не пропустили час для підготовки, тому що потім реагувати на наслідки, як завжди робить цей уряд, буде просто запізно. Хоча б на якийсь виклик підготуйтеся і відреагуйте вчасно.

ГОЛОВУЮЧА. Дякую.

Михайло Цимбалюк, фракція «Батьківщина», 5 хвилин. Будь ласка.

ЦИМБАЛЮК М.М., перший заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»). Шановна пані головуюча, шановні колеги! Я хочу насамперед подякувати комітету, який готував законопроект до

другого читання, за враховані важливі поправки фракції «Батьківщина». Це надає нам впевненості, що законопроект у такому вигляді потрібно підтримати.

Про що він? Насамперед це алгоритм дій під час надзвичайних ситуацій, під час паводків. У законопроекті пропонується ратифікувати наші міжнародні угоди з сусідніми європейськими державами щодо взаємодії під час проходження таких ситуацій. Досвід України, як сказала Юлія Володимирівна, не завжди є позитивним, тому такі речі потрібно передбачати.

Крім того, у законопроекті ми враховуємо алгоритм дій місцевих адміністрацій і їхні повноваження, а також дії рятувальників і їхні повноваження щодо взаємодії з Держводагентством, з місцевими органами влади задля аналізу ситуації, її прогнозування і однозначно вироблення алгоритму дій щодо ліквідації наслідків паводків і повеней.

Наступне. Дуже важливо, що в цьому законопроекті ми надаємо повноваження Міністерству внутрішніх справ, міністру внутрішніх справ, який має повноваження реагувати і скеровувати сили та засоби рятувальних служб до наших сусідніх держав у плані взаємодії. Так само надаємо повноваження звертатися до рятувальних служб інших держав щодо надання нам відповідної допомоги в разі виникнення таких надзвичайних ситуацій.

У законопроекті також пропонуються уточнення щодо певних повноважень рятувальників і, як ми казали, щодо їх соціального захисту. Це надзвичайно важливо, бо ці люди реагують на різні випадки ліквідації стихійних лих, а також ракетних і дронівих атак на мирне населення нашої держави. Соціальний захист їх і їхніх родин повинен бути прирівняний до соціального захисту бійців тих підрозділів, які виконують бойові завдання, бо недарма рятувальників називають воїнами без зброї.

Користуючись нагодою, хотілося б висловити велику вдячність усім рятувальникам нашої держави за їхній подвиг, за те, що вони 24/7 професійно виконують своє завдання, до речі, за невисоке грошове забезпечення.

На завершення хочу ще раз закликати всіх колег підтримати цей законопроект у другому читанні. Це буде ще один крок до того, щоб органи місцевої державної влади, підрозділи Міністерства внутрішніх справ ефективно взаємодіяли щодо передбачення, реагування і ліквідації наслідків повеней на території нашої держави і взаємодіяли з сусідніми державами, з якими в нас уже є міжнародні угоди.

Голосуймо за.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧА. Дякую, пане Михайле.

Далі – Дмитро Разумков замість своїх поправок, 3 хвилини.

Будь ласка, пане Дмитре.

РАЗУМКОВ Д.О., народний депутат України (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Слуга народу»). Дякую.

Колеги, ось ви зараз взяли і викинули 15 мільйонів на виплати людям. Ну, рятувальники – точно герої, люди, які на це заслуговують. Вони прирівняні до тих, хто загинув на фронті.

Узагалі сьогодні, у такий день, я хотів би подякувати українцям, тому що лише наші люди змогли зустріти ворога 24 лютого 2022 року голіруч, без зброї або порозбирати її з машин навіть без набоїв і зупинити ворога. Лише завдяки їм вистояв Київ, лише завдяки їм збереглися багато наших міст. Лише наші люди робили все в перші дні вторгнення, щоб забезпечити війська. Лише наші люди, як бізнес, сплатили більше податків, аніж робили це до повномасштабки. Це дозволило вистояти в перші дні, хоча їх знову кинули, тому що пообіцяли, що податки зменшили в два рази до кінця війни і ще впродовж року після перемоги. Забули, повернули, уже удвоє підняли і зараз знову хочете піднімати.

Лише наші люди рятували в лікарнях усіх – і цивільних, і військових – без світла, без води і без тепла. Лише наші люди, наші вчителі робили все, щоб діти залишилися тут і навчалися, а не поїхали за кордон – до Польщі, Італії. Так, вони сьогодні працюють у бомбосховищах, так, у школах немає світла і тепла, але вони працюють на нашу державу.

Лише наші люди можуть зайти в палаючий будинок і голіруч підняти плиту, щоб дістати людину чи дитину з-під завалів. Просто люди. Це і є героїзм українського народу!

Україна вистояла 24 лютого 2022 року і всі ці чотири роки не завдяки нам з вами, не завдяки владі, не завдяки Кабінету Міністрів, не завдяки Міністерству оборони або комусь іншому, а завдяки українським людям, які все зробили, щоб Україна залишилася Україною, щоб не вийшло «Київ за три дні», щоб продовжував триматися фронт за рахунок їх податків, їх роботи і їх життя, тому що сьогодні так само українські люди стоять на першій лінії фронту, захищаючи нас з вами і дозволяючи нам працювати, берегти наше з вами майбутнє, яке зараз так само залишається тут. А хтось їде за кордон, і я їх навіть дещо розумію, тому що коли люди починають виїжджати, це означає, що ми втрачаємо державу, втрачаємо наше майбутнє. Ми не можемо собі це дозволити. Треба зберегти державу і зберегти людей.

ГОЛОВУЮЧА. Дякую.

Шановні колеги, ми завершуємо обговорення, залишився тільки один виступ замість поправки 51. Далі перейдемо до голосування.

Заремський, 1 хвилина. Будь ласка.

ЗАРЕМСЬКИЙ М.В., член Комітету Верховної Ради України з питань бюджету (одномандатний виборчий округ № 202, Чернівецька область, політична партія «Слуга народу»). Шановні колеги! У законопроекті № 13418 пропонується сформувати в Україні сучасну систему управління ризиками затоплення в рамках Механізму цивільного захисту Європейського Союзу. Ідеться про впровадження попередньої оцінки ризиків, розробку карт загроз,

чітких планів управління за найкращими європейськими практиками. Для території, зокрема, мого виборчого округу № 202 це питання безпеки людей, громад і критичної інфраструктури.

Підтримую концепцію законопроекту, але водночас у другому читанні маємо усунути правову невизначеність щодо прийняття рішення про направлення наших рятувальних підрозділів у межах Механізму ЄС. У моїй поправці 51 пропонується закріпити це повноваження за Кабінетом Міністрів України.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧА. Дякую.

Шановні народні депутати, ми завершили обговорення. Усі, хто хотів, поставили поправки на підтвердження, обговорили всі моменти. Будь ласка, займайте всі свої місця, будемо переходити до голосування. Запросіть усіх депутатів до залу. Шановні народні депутати, будь ласка, поверніться з ложі, де сидить уряд, на свої робочі місця в залі. В уряд вам ще рано. Готові голосувати?

Отже, ставлю на голосування пропозицію про прийняття проекту Закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо управління ризиками затоплення та забезпечення участі України у Механізмі цивільного захисту Європейського Союзу» ([№ 13418](#)) у другому читанні та в цілому з необхідними техніко-юридичними правками. Будь ласка, голосуємо.

«За» – 233.

Рішення прийнято.

Будь ласка, покажіть по фракціях і групах. Дякую.

Веде засідання Перший заступник Голови Верховної Ради України **КОРНІЄНКО О.С.**

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Олена Костянтинівно.

Переходимо до наступного питання порядку денного. На ваш розгляд вноситься проект Закону «Про внесення зміни до статті 9 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» щодо спрощення оформлення первинних документів з надання послуг» ([№ 14023](#)). Це друге читання.

На трибуні голова комітету Данило Олександрович Гетманцев. У нас було домовлено так: Ніна Петрівна Южаніна, 3 хвилини, і Крулько Іван Іванович, 3 хвилини.

Ніна Петрівна Южаніна, з місця, 3 хвилини. Будь ласка.

ЮЖАНИНА Н.П. Шановні колеги, комітет, міністерства й експерти витратили купу часу на цей проект закону. Якщо ви прочитаєте його зміст, той, що в правому стовпчику порівняльної таблиці, зрозумієте, що цей час витрачений даремно, тому що ми нікуди не діваємося від первинного документа

(а найчастіше це акт, бо так працюють усі програми обліку), від чіткої дати або періоду виконання послуг, а також від змісту та обсягу робіт, які все одно мають бути зафіксовані. Тоді, звісно, виникає питання, чи не призведе прийняття цього законопроекту про внесення змін до хаосу, непорозуміння і чи не нашкодить це бізнесу?

Відповіді на ці питання ми намагалися отримати на останньому засіданні комітету й почули, що насправді якщо ці зміни будуть проголосовані, це створить дуже багато проблем для бізнесу. Про це говорили і Державна податкова служба, і Міністерство фінансів. На мою думку, це чи не єдиний документ за все дев'яте скликання цього парламенту, на який витрачено так багато часу і так беззмістовно.

Я насправді розумію, що комусь хотілося зробити так, щоб акти виконаних робіт взагалі не склалися, нібито в європейських країнах є така практика. У цьому проекті закону ця ціль не досягається, як я вже сказала, залишаються прив'язки до конкретних вимог до змісту, яких потрібно буде дотримуватися і в подальшому.

Мене дуже непокоїть висновок Головного юридичного управління Апарату Верховної Ради України до другого читання, що цей проект закону створює правову невизначеність, що ускладнить функцію первинних документів і може мати наслідки не лише в податкових спорах, а й у цивільно-правових конфліктах. Зважаючи на те, що, можливо, хтось спробує скористатися тим, що в цьому документі буде визначено єдиний пріоритет, що в первинному документі, який залишається обов'язковим для відображення операцій в бухгалтерському обліку, буде можливість не проставляти посаду відповідальної особи, підпис і печатку замовника, самі подумайте, кого це може стосуватися і навіщо це все зроблено.

У зв'язку з тим, що цей проект може викликати дуже багато питань до бізнесу з боку контролюючих органів, наша фракція його не підтримуватиме.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Гетманцев, відповідь.

ГЕТМАНЦЕВ Д.О., голова Комітету Верховної Ради України з питань фінансів, податкової та митної політики (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Слуга народу»). Шановні друзі, Ніно Петрівно, ви знаєте, як я вас поважаю, навіть можу сказати, люблю, але згадайте, будь ласка, як скасовували печатки і штампи, робили їх необов'язковими і як також були якісь побоювання, хтось щось говорив про невизначеність і таке інше. Однак де і в кого зараз вони залишилися?

Ми з вами робимо те саме, даємо можливість сторонам бізнесу в договорі передбачити, що акт виконаних робіт є необов'язковим. Тобто можна платити не на підставі акта з двома підписами, а просто на підставі інвойсу. Ми даємо можливість бізнесу робити це і визначати, не втручаємося в їх господарську

діяльність. Це великий крок щодо дерегуляції, про який нас просив бізнес, і ми не робимо їм жодної невизначеності. Це класне, правильне рішення, яке я прошу підтримати.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Репліка – Ніна Петрівна Южаніна (*Шум у залі*). А, ви не згадували прізвища? Ніно Петрівно, прізвища не називали.

Гаразд, Южаніна – репліка.

ЮЖАНІНА Н.П. Шановні колеги, я з великою повагою і не хочу сваритися й з'ясовувати, але насправді первинний документ цими змінами не скасовується, він має бути обов'язковим для відображення господарської операції, бо в ньому має фіксуватися зміст господарської операції, час і місце складання. Тому давайте дивитися правді в очі: ви хотіли щось зробити, але не зробили. Вибачте.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Разумков Дмитро Олександрович, 2 хвилини. Будь ласка.

РАЗУМКОВ Д.О. Дякую. Насправді цей законопроект, дійсно, непоганий і за нього можна голосувати. Проте ми маємо робити набагато більше, щоб допомогти українському бізнесу, а натомість продовжуємо говорити про введення нових податків, розповідати, що треба ще повністю знищити ФОП, зробити так, щоб усі позакривалися, бажано ще й поїхали за кордон.

Це абсолютно не б'ється з тим, що на початку 2022 року, коли почалася війна, обіцяли зменшити податки до кінця війни. Президент казав про це з цієї трибуни, і треба віддати належне, усі його підтримували: і влада, і опозиція, – але треба тримати слово.

Коли приймали бюджет на цей рік, лише більшість голосувала за нього і розповідала, що там усе є, все пораховано, на все грошей вистачить. Зараз колеги вже доповідають, що грошей немає, все, у квітні – амба, розходимося, гроші завершилися. Скажіть, будь ласка, як ви тоді голосували за бюджет, як приймали рішення, якщо правда, що кошти з другого півріччя цього року вже витрачені? Як планував бюджет Мінфін? Як його розглядав Кабінет Міністрів України? Як цей бюджет приймала Верховна Рада, та кількість народних депутатів, яка голосувала за нього? Це ж не просто документ, а ключовий фінансовий документ на рік, не на місяць.

Ми пройшли лише два місяці цього року, тому, дійсно, треба зробити максимум, щоб спростити життя бізнесу, у тому числі й такими законами. Однак паралельно давайте не знищувати український бізнес другою рукою, тому що підвищення податків призведе до його знищення, до закриття ФОП і виїзду їх за кордон, щонайменше жінок і дітей. Таке враження, що часто рішення в цьому залі приймаються саме для цього.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Даниле Олександровичу, відповідатимете? Ні? Тоді якщо виступи завершені, переходимо до голосування (*Шум у залі*).

Даниле Олександровичу, я ж вам пропоную виступити, сказати від комітету останнє слово, а ми поки зберемо депутатів методом локального тиску.

ГЕТМАНЦЕВ Д.О. Шановні колеги, я дуже дякую за можливість виступити і підсумувати нашу дискусію в залі. Насправді над цим законопроектом ми працювали дуже довго, напевно, невиправдано довго, бо він на одну норму, але дався нам дуже важко. Дійсно, це правда, Міністерство фінансів і Державна податкова служба не в захваті від цього законопроекту, але український бізнес наполягає і просить нас його підтримати, бо якщо він у відносинах між собою вирішить, що йому не потрібні два підписи і не потрібні кипи паперів, не потрібно тримати додаткових бухгалтерів, щоб обслуговувати ці папери, то це його право. Давайте ми йому дамо це право, яке є в європейського та американського бізнесу.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Переходимо до голосування. Колеги, будь ласка, займіть свої місця.

Ставлю на голосування пропозицію про прийняття проекту Закону «Про внесення зміни до статті 9 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» щодо спрощення оформлення первинних документів з надання послуг» ([№ 14023](#)) у другому читанні та в цілому з необхідними техніко-юридичними правками. Прошу голосувати.

«За» – 230.

Рішення прийнято.

Закон прийнято.

Покажіть по фракціях і групах, будь ласка. Дякую.

Наступний проект Закону «Про внесення зміни до статті 50 Закону України «Про Національну поліцію» щодо деяких питань перевірки кандидатів на службу в поліції» ([№ 14194](#)). Це перше читання.

Ставлю на голосування пропозицію про розгляд цього питання за скороченою процедурою. Прошу голосувати.

«За» – 193.

Рішення прийнято.

Для доповіді від авторів запрошується заступник міністра внутрішніх справ України Богдан Євгенович Драп'ятий. Будь ласка.

ДРАП'ЯТИЙ Б.Є., заступник міністра внутрішніх справ України. Шановний Олександрє Сергійовичу, шановні члени президії, народні депутати

України! До вашої уваги пропонується проект Закону «Про внесення зміни до статті 50 Закону України «Про Національну поліцію» щодо деяких питань перевірки кандидатів на службу в поліції» (№ 14194), поданий Кабінетом Міністрів України. Метою цієї законодавчої ініціативи є створення правових підстав для вступу на службу в поліції осіб, які захищали Україну та зазнали поранень або захворювань внаслідок війни, шляхом звільнення їх від обов'язкової перевірки рівня фізичної підготовки.

За своєю суттю законопроект спрямований на вдосконалення державної політики повернення військовослужбовців і ветеранів до цивільного життя. Ідеться про ветеранів, які проходили службу в Збройних Силах України, органах внутрішніх справ, Національній поліції, Державній прикордонній службі, Національній гвардії та інших військових формуваннях, і отримали поранення під час захисту незалежності, суверенітету та територіальної цілісності нашої держави.

Чинне законодавство дозволяє індивідуально визначати придатність до окремих посад лише для діючих поліцейських, але не для кандидатів. Водночас у підрозділах Національної поліції наявний некомплект посад поліцейських, значна частина яких адміністративні, забезпечувальні, аналітичні і можуть бути ефективно заміщені ветеранами з бойовим досвідом.

Ухвалення законопроекту дасть змогу якісно посилити кадровий потенціал Національної поліції та створити справедливі соціальні умови служби для ветеранів російсько-української війни. Просимо підтримати.

Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Для співдоповіді від комітету запрошується голова Комітету з питань правоохоронної діяльності Сергій Костянтинів Іонушас.

ІОНУШАС С.К., голова Комітету Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Слуга народу»). Шановні колеги! Про що цей законопроект? Він про повагу до наших військовослужбовців, які боронять нашу державу на передовій, які віддали своє здоров'я на благо України.

У законопроекті пропонується надати можливість Міністерству внутрішніх справ визначити перелік посад у поліції, на які можна приймати тих, хто віддав своє здоров'я, у деяких випадках втратив кінцівки, боронячи нашу державу.

Зараз чинним регулюванням статті 50 передбачено, що будь-яка особа, яка приймається на службу до Національної поліції, повинна проходити тести з фізичної підготовки – біг, підтягування та інші.

Що ми пропонуємо? Щоб будь-які військовослужбовці, які втратили кінцівки, не лише поліцейські, могли після реабілітації проходити службу на, умовно кажучи, тих посадах, на яких непотрібні ті вимоги, які зазвичай ставляться до всіх поліцейських. Це повага до наших військовослужбовців, це

наш обов'язок, з моєї точки зору, подумати про наших ветеранів, які відали своє здоров'я, боронячи нашу державу. Саме тому Комітет з питань правоохоронної діяльності рекомендує прийняти цей законопроект за основу та в цілому.

Прошу вас підтримати.

Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Запишіться, будь ласка, на виступи для обговорення: два – за, два – проти.

Ватрас, фракція «Слуга народу».

ВАТРАС В.А., голова підкомітету Комітету Верховної Ради України з питань правової політики (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Слуга народу»). Прошу передати слово Олександрову Бакумову.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Олександр Бакумов. Будь ласка.

БАКУМОВ О.С., голова підкомітету Комітету Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності (одномандатний виборчий округ № 173, Харківська область, політична партія «Слуга народу»). Добрий день, шановні колеги! Надзвичайно важливий законопроект, який стосується не діючих співробітників Національної поліції, а громадян України, які хочуть стати до лав Національної поліції. Це можуть бути військовослужбовці Збройних Сил України, звільнені з військової служби, військовослужбовці Національної гвардії, Державної прикордонної служби України, рятівники, цивільне населення – будь-хто, хто хоче стати поліцейським, однак зазнав поранень, наприклад, втратив кінцівку чи має вади ока тощо, які не дозволяють виконати фізичні вправи, щоб досягти рівня належності і можливості виконувати функції поліцейського.

У цьому законопроекті пропонується надати можливість таким особам стати до лав Національної поліції, бути поліцейськими, дбати про добробут, справедливість і захищати права і свободи наших громадян.

Прошу вас підтримати вказаний законопроект за основу та в цілому.

Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Рудик Сергій Ярославович, група «Партія «За майбутнє». Будь ласка.

РУДИК С.Я. Користуючись присутністю в залі заступника міністра внутрішніх справ, я хотів би запитати: що відбувається з розслідуванням у Корсунь-Шевченківському, де був убитий ветеран українсько-російської війни Сергій Русінов і загинули чотири поліцейських? Як там справи? Іде розслідування? Бо ніде нічого не чути. Тіла вбитого ветерана досі немає.

Жодних відповідей по суті питань, які ставлять ветерани Черкащини і всієї України, немає. Поміняли заступників начальника главку в Черкаській області і обіцяли, що буде посада заступника з питань ветеранів. І все?

Та послухайте трохи, пане заступнику міністра, потім наговоритесь!

Звичайно, наша депутатська група голосуватиме за цей законопроект, але я, наприклад, з нетерпінням чекаю на урядовий законопроект, розроблений Міністерством внутрішніх справ, про те, що кожен майбутній поліціант повинен мати статус УБД. Бо коли ви чи представник патрульної поліції, чи карного розшуку, чи будь-якого іншого підрозділу зупиняєте ветерана і вимагаєте від нього дотримуватися законності, кожен або майже кожен ветеран питає: а де ти був з 2022 по 2026 рік? На жаль, велика кількість поліціантів здуваються, бо немає що відповісти. Отакі накачані амбали ловлять порушників по посадках, бо в них план на бабки, а мали б усі подаватися на посади через УБД.

Коли ви внесете цей законопроект, пане заступнику міністра?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Мінько, група «Довіра». Будь ласка.

МІНЬКО С.А., секретар Комітету Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності (одномандатний виборчий округ № 80, Запорізька область, самовисуванець). Прошу передати слово Вельможному Сергію Анатолійовичу.

Дякую.

ВЕЛЬМОЖНИЙ С.А., член Комітету Верховної Ради України з питань транспорту та інфраструктури (одномандатний виборчий округ № 112, Луганська область, самовисуванець). Луганщина, депутатська група «Довіра». Ветерани війни мають право на пільги під час працевлаштування до правоохоронних органів. Своєю чергою поліцейські, які вміють користуватися зброєю, пройшли базову військову підготовку, мають замінити військових на передовій.

До мене часто звертаються ветерани і, знаєте, на що вони скаржаться найбільше? Не на поранення, не на складний побут, а на бюрократичну стіну, яка виростає перед ними, коли вони намагаються повернутися до нормального життя. Ми пропонуємо їм іти в поліцію, бо там катастрофічно не вистачає кадрів, але, що робимо на практиці? Ми змушуємо людину, яка пройшла пекло Бахмута чи Авдіївки і вже перевірена всіма можливими службами під час мобілізації, знову місяцями збирати довідки.

У проекті закону пропонується проста, але важлива норма. Якщо людина захищала державу зі зброєю в руках, ми маємо максимально спростити їй шлях до служби в поліції. Крім того, такий закон допоможе і тим, хто через поранення не може більше бігати в штурми, але має світлу голову і залізне терпіння працювати в аналітиці чи чергових частинах.

Потрібно об'єднатися та підтримати законопроект, бо він про повагу, про безпеку наших дітей, про те, що держава нарешті починає думати про людину, а не про процедуру.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Геращенко, фракція «Європейська солідарність».

ГЕРАЩЕНКО І.В. Прошу передати слово Миколі Княжицькому.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Микола Леонідович Княжицький.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л., голова підкомітету Комітету Верховної Ради України з питань гуманітарної та інформаційної політики (одномандатний виборчий округ № 116, Львівська область, політична партія «Європейська солідарність»). Шановні колеги! Фракція «Європейська солідарність» підтримуватиме цей законопроект. Ми маємо дбати про наших правоохоронців, але не подбали про 20-річну поліціантку, вбиту у Львові. Співчуття родичам загиблої. На чий совісті її смерть? Може, на совісті тих, хто досі не створив можливостей, щоб способи вербування, насамперед *Telegram*, в Україні не мали такого впливу, як вони мають? Саме через *Telegram* були завербовані вбивці Ірини Фаріон, Андрія Парубія, багатьох інших відомих і простих українців.

Однак чому ми нічого з цим не робимо, водночас нібито закликаючи допомагати правоохоронцям? Чому *Telegram* в Україні використовують понад 80 відсотків українців, а в країнах Європи – Польщі, Німеччині, Франції – лише по 5-10 відсотків? Тому що ми самі розкрутили цю мережу, створивши транспорт для вербування українців, транспорт для російських спецслужб, жодним чином не намагаючись закликати її до співпраці з Українською державою, щоб обмежити вербування, не популяризувати її. Наша держава сама зробила *Telegram* головним медіа, вбивши через телемарафон українські медіа, сама через співробітників СБУ постворювала пропагандистські канали. Очевидно, що росіяни все це використовують.

Уже понад два роки у Верховній Раді лежить мій законопроект не про заборону – про контроль, як зараз кажуть СБУ і Головне управління розвідки, про те, що якщо вони не співпрацюватимуть з державою, принаймні державні чиновники, державні організації, ті, хто поширює приватну інформацію, банки не повинні використовувати як *Telegram*, так і інші мережі. А якщо не буде співпраці, тоді заборонити з міркувань національної безпеки, бо жодних правоохоронців ми не захистимо законами, якщо через *Telegram* росіяни далі їх убиватимуть...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Григорій Миколайович Мамка, група «Платформа за життя та мир», 1 хвилина. Будь ласка.

Далі – Цимбалюк, 1 хвилина.

МАМКА Г.М. Шановні колеги, дійсно, правильний законопроект, але в ньому пропонується, я намагатимуся пояснити простими словами, збільшити повноваження міністра щодо визначення, де він бачить застосування людей з окремими вадами, з мінімальною фізичною підготовкою, бо фізична підготовка є у всіх, для проходження як військової служби, так і в правоохоронних органах.

Ось ми розглядаємо такий важливий законопроект, за який необхідно голосувати, але які гарантії передбачаємо для цих людей від держави? Зверніть увагу, їм єдиним досі нараховується заробітна плата на підставі постанови Кабінету Міністрів. У комітеті зараз готується до другого читання проект закону, у якому ми повинні визначити гарантії поліцейським щодо зарплати, забезпечення тощо.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Цимбалюк Михайло Михайлович.

ЦИМБАЛЮК М.М. Фракція «Батьківщина». Шановні колеги, я просив би уваги, бо це дуже важливий законопроект щодо майбутнього поліції, яка має бути після справжньої реформи. Реформу сьогодні проходять у непростих умовах всі мобілізовані, які захищають нашу державу.

Цей законопроект, як на мене, перший крок, щоб дати можливість спросити порядок проходження перевірки кандидатів на службу в поліції, не здавати фізичні вправи для тих людей, які мають статус учасника бойових дій, мають бойовий досвід і певні проблеми зі здоров'ям, але можуть за іншими категоріями продовжувати службу. Це важливо, але також необхідно, щоб ми пропонували не лише умови, а й грошове забезпечення поліції. Звичайно, спочатку достойне грошове забезпечення повинен мати військовий, а в майбутньому і в поліції...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, переходимо до голосування. Займіть свої місця, будь ласка.

Комітет пропонує прийняти проект за основу і в цілому. У нас є на це консенсус, тому давайте проголосуємо спочатку за основу, потім у цілому.

Отже, ставлю на голосування пропозицію про прийняття проекту Закону «Про внесення зміни до статті 50 Закону України «Про Національну поліцію» щодо деяких питань перевірки кандидатів на службу в поліції» ([№ 14194](#)) за основу. Прошу голосувати.

«За» – 250.

Рішення прийнято.

У цілому? Зачекайте! Денисе Вячеславовичу, не поспішайте. Юстиція – справа, яка має бути повільною.

Ставиться на голосування пропозиція про прийняття проекту Закону «Про внесення зміни до статті 50 Закону України «Про Національну поліцію» щодо

деяких питань перевірки кандидатів на службу в поліції» (№ 14194) у другому читанні та в цілому з необхідними техніко-юридичними правками. Прошу голосувати.

«За» – 253.

Рішення прийнято.

Закон прийнято.

Максим Бужанський – з процедури. Будь ласка, Максиме Аркадійовичу.

БУЖАНСЬКИЙ М.А., член Комітету Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності (одномандатний виборчий округ № 25, Дніпропетровська область, політична партія «Слуга народу»). Шановні колеги! На жаль, так сталося, що, дійсно, є проблема з тим, як проходить мобілізація і ми дуже часто чуємо, що працівники ТЦК під час «бусифікації» катують, вбивають, викрадають громадян. Уже рік чекає на прийняття Верховною Радою в цілому законопроект [№ 12442](#) про відповідальність працівників ТЦК за незаконну мобілізацію, за мобілізацію тих, хто заброньований, хто має трьох дітей, хто не має бути мобілізований.

Я прошу вас підтримати пропозицію про доручення правоохоронному комітету негайно підготувати цей законопроект до прийняття в цілому. Прошу поставити її на голосування.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ставлю на голосування пропозицію Максима Аркадійовича Бужанського, як він її озвучив. Прошу голосувати.

«За» – 202.

Рішення не прийнято.

Маслов Денис Вячеславович – з процедури.

МАСЛОВ Д.В., голова Комітету Верховної Ради України з питань правової політики (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія «Слуга народу»). Дякую. Шановні колеги! Прошу змінити черговість розгляду питань порядку денного і перейти зараз до розгляду законопроекту [№ 14252](#). У ньому пропонується внести зміни до деяких законодавчих актів України щодо імплементації Конвенції про цивільно-правові аспекти міжнародного викрадення дітей.

Колеги, ви знаєте, що деякі країни, міжнародні організації допомагають нам повертати наших дітей. Україна бореться за своїх викрадених дітей. Давайте також імплементуємо ці міжнародні механізми в наше законодавство.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Герасимов – з процедури.

ГЕРАСИМОВ А.В. Шановні колеги, якщо ви поставите на голосування законопроект щодо викрадення дітей, я, звичайно, підтримаю його, але зверніть увагу, перед ним стоїть законопроект, який напряду впливає на сектор безпеки і оборони. Чому «Слуга народу», чому монобільшість не піднімає в порядку денному законопроекти, які стосуються сектору безпеки і оборони? Чому ви піднімаєте інші проекти? Які у вас пріоритети, особливо сьогодні?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Що у вас з процедури, Артуре Володимировичу?

ГЕРАСИМОВ А.В. Я за те, щоб, вибачте, першим розглянути законопроект [№ 13264](#), а лише після нього проект № 14252.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Будемо приймати рішення за порядком надходження пропозицій.

Першою була пропозиція Дениса Маслова підняти в порядку денному проект Закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення виконання Україною Конвенції про цивільно-правові аспекти міжнародного викрадення дітей» (№ 14252) і зараз перейти до його розгляду. Прошу голосувати за цю пропозицію.

«За» – 210.

Рішення не прийнято.

Наступною була пропозиція Артура Володимировича Герасимова перейти до розгляду законопроекту № 13264, а після нього – до проекту № 14252. Ставлю на голосування таку пропозицію.

«За» – 192.

Рішення не прийнято.

Така пропозиція теж не набрала голосів.

Шановні колеги, давайте проведемо сигнальне голосування. Ми вміємо це робити.

Шановні колеги, відповідно до статті 28 Регламенту Верховної Ради України пропоную провести сигнальне голосування. Нагадую, необхідно одночасно утримувати сенсорну кнопку та зелену кнопку «За» до появи результатів голосування на табло. Прошу взяти участь у сигнальному голосуванні.

«За» – 189.

Результати на табло, як кажуть.

Шановні колеги, розгляд питань порядку денного на сьогодні не завершено, але я дякую всім за результативну роботу. Оголошую перерву в нашому пленарному засіданні.

З нами правда! З нами Бог! Разом переможемо! Слава Україні!

ГОЛОСИ ІЗ ЗАЛУ. Героям слава!